

TÄISKASVANUTE HINGAMISPÄEVAKOOLI
ÕPPETÜKID

OLLA KRISTUSE JÄRELKÄIJA

Bertram Melbourne

Jaanuar, veebruar, märts

Adventistide Koguduste Eesti Liidu Hingamispäevakooli osakond
2008

Täiskasvanute hingamispäevakooli õppetükid valmistab ette SPA Peakonverentsi täiskasvanute hingamispäevakooli osakond. Õppetükkide ettevalmistus kulgeb ülemaailmse hingamispäevakooli käsikirjade hindamise komitee üldjuhtimisel. Selliselt peegeldavad väljaantud õppetükid ka komiteepoolset panust.

OLLA KRISTUSE JÄRELKÄIJA

Bertram Melbourne

Jüngriksolemise teema on sajandeid kristlastele huvi pakkunud. Jeesuse esimeste jüngerite jaoks tähendas Tema järgimine aga palju enam kui lihtsalt jüngriksolemist. Nendele tähendas jüngriksolemine Jeesuse järgimise elavat kogemust. Oma põhiolemuselt kujutas jüngriksolemine endast ümbermuutvat, vabastavat ja jõudu andvat suhet. Samasuguseks peaks Jeesuse järgimine kujunema ka meie jaoks.

Jünger – järelkäija – on inimene, kes on võtnud vastu Jeesuse Kristuse oma Päästjaks, pühendanud end elavale suhtele Jumalaga ja Püha Vaimu tegutsemise kaudu annab Jeesusele vabaduse juhtida oma igapäevase elu kõiki valdkondi. Jüngrid on ka vastutustundlikud koguduse liikmed osaledes aktiivselt ja järjekindlalt selle töös ning nende tegevuse ajendajaks ja liikumapanevaks jõuks on Jumala Vaim.

Jüngriksolemist võib vaadelda mitmest erinevast küljest. Esiteks võime käsitleda jüngerlust ajaloolises valguses. Teiseks võime arutleda selle üle kristliku eluviisi seisukohalt. Selleks, et mõista kristliku jüngerluse iseloomu ja tähendust, peame puudutama mõlemat aspekti.

Kristlik jüngriksolemine viitab kõikvõimalikust muust jüngerlusest erinevale jüngriksolemisele. Ehkki esimesel sajandil oli palju õpetajaid, kelle ümber õpilased kogunesid ja kelle õpetustesse hardusega suhtuti, räägib kristlik jüngerlus millestki erilisemast. Kuna kristlane püüab käituda Jeesuse sarnaselt ja jünger tähendab järgijat,

siis kristlik jüngerlus võiks olla niisugune järelkäimine, millega kaasneb ka püüd Jeesusega sarnaneda.

Jüngerlust võib vaadelda ka kahel eri tasandil:

- 1) Jeesuse esimeste jüngrite ja
- 2) Tema hilisemate jüngrite tasandil.

Mõeldes Jeesuse ja Tema järelkäijate suhtele, tekib mitmeid küsimusi. Mis tunne võis olla Jeesusel kutsudes, õpetades ja koolitades sind oma jüngriks? Mis tunne võis olla esimestel jüngritel näha Jeesust tegutsemas ja Temast eeskujju võtta?

Teine ja mõnes mõttes meile olulisem aspekt ärgitab meid küsima: mida tähendab kristlasele Jeesuse järgimine täna, palju sajandeid peale Jeesuse maist elu ja õpetusi. Mida tähendab jüngerlus kahekümne esimesel sajandil? Mida tähendab jüngriksolemine inimestele, kes elavad radikaalselt erinevas ühiskonnas võrreldes sellega, milles elas Jeesus koos oma jüngritega?

Selle veerandi õppetükkides vaatleme jüngriksolemist kui elavat kogemust Jeesuse ja Tema poolt kutsutute vahel. Uurime, mida tähendab jüngriksolemine ja kes on tõeline jünger. Samuti jälgime jüngrikssaamise protsessi ja uurime jüngerluse olulisemaid karakteristikuid. Võrdleme Jeesuse jüngriks olemist teiste õpetajate jüngritega. Lisaks heidame pilgu niisugustele teemadele nagu võimalikud jüngrid, sugu ja jüngerlus, rahvuslik kuuluvus ja jüngerlus, juhised jüngritele ning jüngriksolemine surve all. Lühidalt, püüame puudutada kõike seda, mida vajavad tänased jüngrid, kes elavad Jeesuse teise tuleku lähedasel ajal.

Bertram Melbourne on pärit Jamaicalt. Käesolevate õppetükkide koostamise ajal töötas ta Washington DC-s Howard University School of Divinity ajutise dekaanina. B. Melbourne on abielus ja kolme täiskasvanud lapse isa.

1. õppetükk: 29. detsember – 4. jaanuar

Ülevaade jüngriksolemisest

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Mat 4:18-22; 10:24, 25; Mk 3:13, 14; 8:34, 35; Lk 14:25, 26.

Meelespeetav tekst: “Aga Galilea mere rannal kõndides Ta nägi kaht venda, Siimonat, keda nimetatakse Peetruseks, ja Andreast, tema venda, võrku merre heitvat. Sest nad olid kalamehed.

Ja Ta ütles neile: “Tulge minu järele ja ma teen teid inimeste püüdjaiks!”” (Mat 4:18, 19)

Dwight E. Stevenson räägib konkistadooride ajastust pärit loo, mis iseloomustab jüngriksolemise olulist aspekti. “Kui Cortés [Hernán Cortés (1485-1547) – hispaania konkistadoor, Mehhiko vallutaja] maabus enam kui kuuesaja konkistadooriga Mehhiko idarannikul, süütas ta oma laevad põlema.” (Charles L. Wallis, ed. *Speaker’s Illustrations for Special Days*, Grand Rapids, MI: Baker Book House, 1975, lk 25). Oma tagasipöördumisvõimalust tules hävimist jälgivad sõjamehed teadsid, et nüüdsest on nende kogu elu pühendatud Uue Maailma vallutamisele Hispaania riigi nimel. Selleks tööks kõlbasid vaid täielikult pühendunud mehed.

Niisamuti kutsutakse ka neid, kes võtavad vastu Kristuse ja pühenduvad Tema järgimisele, põletama oma sadamas seisvaid laevu. Taganemisteed ei ole. Kristusele täieliku alistumise moto peaks olema: *Alati edasi, mitte kunagi tagasi.*

Pilk nädalale: Mis on jüngerlus? Kes on jünger? Kas on olemas selline mõiste nagu vabatahtlik jünger? Millised on jüngriksolemisele esitatavad nõuded? Milline on jüngriksolemise sisu?

Jüngriksolemise – ajalooliselt ja isiklikul tasandil

Pühakirjas on jüngerlust käsitletud kahel – ajaloolisel ja isiklikul – tasandil.

Ajaloolises kristlikus kontekstis osutab see Kristuse – Õpetaja – ja Tema esimeste järelkäijate ehk jüngrite vastastikusele suhtele. Kõige esmalt viitas see nendele, kel oli lähedane ja eriline suhe rabiga Naatsaretist, Jeesuse Kristuse, Jumala Pojaga.

Isiklikul tasandil osutab jüngerlus olukorrale, kus kokku saavad Kristus, Tema poolt muudetud inimene ja maailm. See viitab ka väljakutsetele, mis kaasnevad kristlaseks olemisega ja tulemuslikule usuelule. Seega tähendab jüngriksolemise mitte ainult seda, mida kristlane Kristuse nimel teeb, vaid ka seda, kuidas esitatakse Kristust maailmale.

Just siin on koht, kus jüngerluse erinevad tasandid, ajalooline ja isiklik, võivad lõikuda. Täna jüngrid võivad lõigata kasu esimeste jüngrite ja Issanda vahelise suhte rikkalikest kogemustest.

Too välja jüngerluse põhimõtted Mt 4:18-22. Mida käsib Jeesus Peetrusel ja Andreasel teha? Võrdle nende kutsumist Jakoobusele ja Johannesele esitatud kutsega. Kuidas aitab nende nelja jüngri reageering Jeesuse kutsele meil mõista jüngerluse põhimõtteid? Vt ka Jh 1:40-42. Mida need kirjakohtad meile veel õpetavad? _____

Loe Ap t 11:26. Kuidas aitab see tekst mõista jüngriksolemise tähendust? _____

Kuidas mõistad sina praeguseks jüngerluse olemust? Mida endale kasulikku oled leidnud tänastest kirjakohtadest?

Kes on jünger?

Mõiste *jünger* on pärit kreeka sõnast *mathetes*, mis tähendab “õppiija,” “õpipoiss,” “poolehoidja.” See iseloomustab inimest, kelle mõtted on suunatud eesmärgile. Uues Testamendis, eriti evangeeliumites, kasutatakse seda sõna peamiselt Jeesuse järelkäijatest kõneldes. Sõna *jünger* osutab “õpipoisile või õpilasele, kes on seotud kindla õpetaja või liikumisega ning kes on kuulekas selle õpetaja või liikumise juhiste ja määruste.” (Paul J. Achtemeier, ed., *Harper’s Bible Dictionary*, New York: Harper San Francisco, 1985, lk 222). Seega on jünger õpilane, kes järgib meistrit või õpetajat õpetuse saamise eesmärgil. Pole võimalik olla jünger õpetajat omamata. Uus Testament peab *jüngrid* all silmas eelkõige Jeesuse järelkäijaid.

Jüngerlusega kaasneb valmisolek järgida ettekirjutusi ja pühenduda eesmärgile. Mida peab silmas Jeesus kui Ta rahvale kõneldes ütleb: “Aga Temaaga ühes käis palju rahvast ja Tema pöördus ning ütles neile: “Kui keegi tuleb minu juurde ja ei vihka oma isa ja ema ja naist ja lapsi ja vendi ja õdesid ja veel pealegi oma elu, see ei või olla mu jünger” (Lk 14:25, 26).

Kuidas kohandada neid sõnu oma igapäevaelu?

Kui kristlased on jüngrid, siis kelle õpilased on tänased kristlased? Kellele peaksid olema kuulekad ja pühendunud tänapäeva kristlased? Kogudusele? Doktriinidele? Karismaatilisele jutlustajale, kes teeb head jutlustamise ja õpetamise tööd? Või Jeesusele? Millist valgus heidab sellele 1 Kor 1:10-17, eriti 12. salm?

Uus Testament nimetab jüngridiks seda, keda Jeesus õpetas ja kes oli Jeesuse pühendunud järgija. Kas tänapäeval on midagi teisiti? Loe veelkord ülalpool tsiteeritud Jeesuse sõnu Luuka evangeeliumist. Kui hästi sobib see kuvand kokku sinuga? Kas oled tõeline Kristuse jünger? Mida räägib sinu vastus sinust ja sinu pühendumisest Issandale?

Kuidas saab inimesest jünger?

Loe Mk 1:19, 20 (vt ka Mat 4:18, 19). Mida räägivad need kirjakohtad jüngrikssaamisest?

Enamikel Uues Testamendis kirjeldatud juhtudel jüngrid valiti. See tähendab, et Issand kutsus neid ja nemad vastasid Tema kutsele. Teisisõnu, inimene ei saa ise jüngriks hakata – jüngrikssaamine toimub vastusena Issanda kutsele.

Mida räägivad sel teemal järgnevad kirjakohtad?

Mk 2:13, 14 _____

Mk 3:13, 14 _____

Lk 5:8-11 _____

Joh 1:43 _____

Ap t 9:4-6 _____

Need tekstid kinnitavad, et ajalooliselt ei tulnud algatus jüngriks saamiseks mitte inimeselt endalt, vaid Õpetajalt. Iga jünger oli vastanud Issanda kutsele.

Age ka reageering Jeesuse kutsele ei sõltu täielikult kutsutavast. Ka siin on vajalik eelnev jumalik töö. “Ükski ei või tulla minu juurde, kui teda ei tõmba Isa, kes mind on läkitanud” (Joh 6:44). Jüngerlus on läbinisti armutöö tulemus. Jumal on valmistanud lunastuse vahendid. Ta saadab meile kutse ja teeb enda poolt kõik, et me Tema kutse ka vastu võtaksime. Kas keegi kahtleb veel selles, et meid päästetakse ainuüksi armust?

Isegi tõsiasi, et sa praegu neid sõnu loed osutab Jumala tööle sinu elus. Kas oled vastanud Õpetaja kutsele? Millise vastuse annavad sellele küsimusele sinu teod?

Jüngriksolemisele esitatavad nõudmised

Praeguseks võime välja tuua mõned nõuded, mis peavad jüngriksolemise puhul olema täidetud.

Esiteks, Uues Testamendis sai jüngriks olemine alguse Jeesuse kutsest Teda järgida. Määravaks oli inimese vastus sellele kutsele. Seega pidi üheks jüngriksolemise tingimuseks olema valmisolek järgida kutse esitajat.

Teiseks, valmisolek pidi tuginema millelgi konkreetsel, mis pidi jüngerile näima väärtuslikuna. Kas kutsutud märkasid Jeesuses midagi, mida nad polnud varem kelleski teises näinud? Kui nii, siis näitas kutsutute valmisolek Teda järgida nende tõsist usku.

Kolmas jüngriksolemise tingimus on kahe esimese loomulik jätk. Valmisolek järgida ja usk pidid kutsutuid ajendama vastama jaatavalt Tema kutsele. Ilma jaatava vastuseta ei saa olla mingit jüngerlust.

Jaatav vastus ja valmisolek kutsujat järgida ei toimi enne kui need saavad reaalsuseks kuulekuse kaudu. Jeesus kutsus oma jüngreid igäüht isiklikult ja nad kõik olid otsemaid valmis Teda järgima. See tähendab, et nad olid kuulekad ja võime öelda, et kuulekus oli üks jüngriksolemise tingimus. Õpetusele sõnakuulmatu inimene ei saa edukalt Õpetajat järgida.

Jüngrite puhul tähendas nende jaatav vastus kutsele ka lõpparve tegemist minevikuga. Nad jätsid oma töö, pered ja varanduse järgimaks Jeesust ning kuuletusid kutsele armastada kõiki neid asju Õpetajast vähem. Jüngriksolemine ei pea ilmtingimata tähendama, et meilgi tuleb käituda täpselt nii, kuid vajadusel peame ometi olema selleks valmis.

Missuguseid teisi jüngriksolemise tingimusi leiad järgmistes kirjakohtades: Mat 16:24, 25; Mrk 8:34, 35; Lk 9:23? Milline on Jeesuse põhisõnum siin? Kuidas rakendada seda põhimõtet oma ellu?

Jüngriksolemise sisu

Meistri järgimise kutses peitus möödapäasmatult ka kogukondliku lävimise ja osaduse vajadus. Jeesus ja Tema jüngrid olid kindlasti väga lähedased. Tõsiasi, et säärane lähedane suhe on jüngerluse põhialuseks, peegeldavad Jeesuse sõnad Jh 15:5: “Mina olen viinapuu, teie olete oksad.” Tähelepanu väärrib äärmiselt tihe side viinapuu ja oksa vahel, mis ajendas Jeesust tooma nimelt niisugust võrdlust.

Jh 15:9 võrdleb Jeesus nende suhet Tema ja Isa vahelise suhtega. Ta kutsub jüngrid jääma Tema armastusse, kinnitades veelgi mõtet vajadusest olla Temaga lähedaselt seotud. Mida õpetavad järgnevad kirjakohtad jüngriksolemistest?

Mat 10:32, 33 _____

Mat 22:37-40 _____

Jh 14:15 _____

Kuidas saad sina aru Mat 10:24, 25 ja Lk 6:40? Mismoodi kujutavad need tekstid jüngriksolemist? _____

Kui jüngriks saamine tähendab selget lõpparvet minevikuga, siis peab see möödapäasmatult pakkuma ka tulevikunägemust. Jüngri tulevik kuulub Õpetajaga koosolemisele, Temalt õppimisele ja Tema sarnaseks saamisele. Mk 3:14 ütleb, et jüngrid kutsuti olema “Tema juures.” Ometi pole mingil moel võimalik olla Jeesusega ning Temalt mitte midagi õppida ega innustuda soovist saada Tema sarnaseks. Lisaks sellele haarab neidki Tema tulevase kuningriigi nägemus ja soov saada selle üheks liikmeks.

Kas kaotad vahel Issandaga käies julguse? Heida veelkord pilk selle nädala õppetükile – kas leiad siit julgustust ja lootust?

Edasiseks uurimiseks: loe 5 BC lk 319, 322, 323, 374, 484, 582, 584, 585, 592-594, 738, 749, 750, 910, 1036, 1037, 1083, 1084; Ellen G White'i raamatust "Ajastute igatsus" orig lk 139-143, 244-251, 292.

"Tõe teooria tundmine ega väidetav jüngriksiolemise ei lunasta mitte ühtki hinge. Me ei kuulu Kristusele enne kui oleme täielikult Tema omad. Just üksnes osaline pühendumine kristlikule elule muudab inimese nõrgaks oma eesmärgi saavutamisel ja tema meele muutlikuks" (COL, orig lk 50).

"Matteus jättis kõik, tõsis ja järgnes Talle. Ta ei kahelnud hetkegi, ei küsinud midagi ega kaalunud tulusa ameti vahetamist vaesuse ja raskuste vastu. ... Samuti olid toimunud varem kutsutud jüngrid. Kui Jeesus kutsus Peetrust ja tema kaaslasi, siis jätsid nad paadid ja võrgud. Mõnel jüngril oli omakseid, kelle est tuli hoolt kanda, kuid kuulnud Päästja kutset, ei kõhelnud ega pärinud nad, kuidas nüüd ära elada või oma perekonda toita. Nad kuuletusid kutsele" (DA, orig lk 273).

Küsimused aruteluks:

1. Milline vahe on jüngriksiolemisel ja koguduse liikmeks olemisel? Miks on oluline teada nende kahe asja erinevust? Mil moel on võimalik olla koguduse liige ja mitte olla samal ajal jünger?

2. Loe ülaltoodud Ellen G. White'i tsitaati "Ajastute igatsusest." Ühelt pool on selge: peame olema täielikult pühendunud Jeesusele sõltumata sellest, mis see meile maksma läheks. Samas on seda põhimõtet võimalik kuritarvitada. Mil moel on võimalik selle varjus kõrvale hiilida Jumala poolt meile määratud kohustustest? Kuidas teha vahet tõelisel pühendumisel ja olukorral, kus inimene kasutab pühendumist vabandusena isiklike plaanide elluviimisel?

3. Mida tähendab olla täielikult Issandale pühendunud? Nimeta praktilisi ja positiivseid jüngerluse avaldumisvõimalusi. Küsi endalt samas: kuidas saab minu ustavus Issandale parandada minu lähedaste elu ja neid aidata?

4. Mida tähendab salata ennast ja võtta oma rist enese peale? Me kasutame seda teksti tavaliselt üksikisiku tasandil, kuid kas seda saab kohaldada ka kogudusele? Kui jah, siis kuidas?

2. õppetükk: 5. – 11. jaanuar

Jüngriksolemise tollal ja praegu

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Mat 24:14; 28:19, 20; Mk 16:20; Jh 3:21-30; Ap 5:34-39.

Meelespeetav tekst: “Aga nemad läksid välja ja jutlustasid igal pool. Ja Issand töötas ühes nendega ning kinnitas sõna tunnustähtedega, mis pärast seda sündisid” (Mk 16:20).

Jüngerlus kui nähtus on saanud alguse kaua aega enne Jeesuse maist teenistust. Sajandeid enne Tema tulekut siia maailma inimesena leidus õpilastest ümbritsetud õpetajaid, kes oma juhustega teiste inimeste elu mõjutasid. Sääraseid õpetajaid oli kreeklastel, juutidel, hiinlastel ja muudes iidsetes kultuurides. Oli õpetajaid, kes keeldusid ennast õpetajaks ja oma õpilasi jüngriteks nimetamast omavahealise tiheda sideme tõttu.

Sel nädalal võrdleme jüngriksolemist Jeesuse jüngriks olemisega ja uurime selle tähendust kahekümne esimesel sajandil elavate Jeesuse jüngrite jaoks.

Pilk nädalale: Milline nägi välja jüngerlus kreeklaste ja juutide seas? Millises mõttes erines Ristija Johannese jüngriks olemine Naatsareti Jeesuse jüngriks olemisest? Mida kasulikku leiame Jeesuse-aegsest jüngerlusest tänaseks päevaks?

Jüngerlus Kreekas

“Aga nende seas, kes olid tulnud pühiks palvetama, leidsid mõned kreeklased. Need tulid nüüd Filippuse juurde, kes oli Betsaidast, Galilea linnast, ja palusid teda, öeldes: “Isand, me tahame Jeesust näha!” (Joh 12:20, 21).

Tõsiasi, et nimetatud kreeklased tulid pühadeks Jumalat kummardama, räägib juba ise enda eest. Eelnevate salvide põhjal pole põhjust ka imestada, sest toimumas olid suured asjad.

Loe järgmiseid kirjakohti. Mida räägivad need toimuvast? Jer 29:13; Joh 1:9; 6:44; Ap 10:34, 35.

Möödunud nädalal nägime, et Jeesus valis oma jüngrid alati ise. Ülaltoodud kirjakohtadest võib jääda mulje, et siin on tegu millegi muuga. Ometi pole see nii – ka kreeka mehi mõjutas Issandat otsima Jumala Vaim.

Kreeka kultuuris esines jüngerlus mitmel erineval kujul. Mõned õpetajad valisid küll oma jüngrid ise, kuid traditsiooniliselt toimus asi teistpidi – õpilased otsisid endale ise õpetaja. Seega oli suhte alustajaks õpilane mitte õpetaja. Lisaks oli tavaline ka see, et õpetaja võttis oma õpilastelt õpetamise eest raha.

Antud juhul läksid need kreeklased Püha Vaimu mõjutusel otsima Jeesust, et Tema juures õppida. Arvestades, et Jumal kasutab meile teadaolevat selleks, et õpetada meile asju, mida vajame, on tegu olulise tähelepanekuga. Ka Ellen G. White märgib, et “kreeklased igatsetesid teada saada tõde Tema missioonist” (DA, orig lk 622). Samuti ütleb Ellen White, et Jeesus rahuldab nende soovi.

Mida vastaksid inimesele, kes ütleb sulle: “Ma tahan näha Jeesust”? Kuidas tutvustaksid seda inimest Jeesusele?

Jüngerlus juutide hulgas

Juudi õpetlaste Philo ja Josephuse kirjutised mainivad muuhulgas ka õpilase-õpetaja suhteid. On teada, et kaks populaarset rabi, Hillel ja Shammai pidasid Jeruusalemmas konkureerivaid koole, mis koolitasid nende õpilasi. Apostlite tegude raamatus räägitakse, et ka Tarsose Saulus oli rabi Gamaalieli, veel ühe esimesel sajandil väga tuntud juudi õpetaja (Ap 5:34-39, 22:3) õpilane.

Loe ülaltoodud kirjakohti. Mida räägivad need Gamaalielist?

Nimetatud õpetajad oli esimesel sajandil juutide seas hästi tuntud. Nad tõmbasid ligi õpilasi kogu maailmast Jeruusalemma, mis oli teoloogilise ja juriidilise judaistliku õpetuse keskus. Paljud suundusid sinna, et istuda nende meistrite jalge ees. Noor juut, kes soovis rabiks saada, võis alustada oma õpinguid väga varakult, isegi neljateistkümneaastaselt. Ta suhtles tihedalt oma õpetajaga kuulates tema juhtnööre, jäljendades tema liigutusi ja õppides tema eeskujust nii klassitoas kui igapäevaelus. Klassiruumis võttis ta omaks õpilase hoiaku istudes oma õpetaja jalge ees. Kui ta omandas traditsioonilise materjali sai temast ordineerimata õpetlane. Ordinatsioon toimus hiljem kindlaksmääratud vanuses. Ordinatsiooni käigus anti talle rabi tiitel ning õigus siduda või vabastada kogu maailmas elavaid juute.

Ülaltoodu langeb kokku Uues Testamendis kirjeldatud juudi õpetaja-õpilase suhetega. Kuidas aitab see mõista järgnevaid kirjakohti? Mat 16:19; 18:18.

Kas sinul on olnud õpetaja, keda oled imetlenud ja kes on sinu elu heas mõttes mõjutanud? Mis avaldas sulle tema juures kõige enam muljet? Kuidas saaksid neid omadusi enda elus rakendada?

Ristija Johannese jüngrid

Loe Jh 3:21-30. Mida ütleb antud tekst Ristija Johannese kohta jüngerluse kontekstis? Kas ka tema oli enese ümber õpilasi koondav õpetaja? Johannesel polnud rabide haridust, ometi kutsusid tema õpilased teda rabiks. Mida räägib see õpilaste suhtumisest oma õpetajasse? _____

Oli juute, kes juurdlesid selle üle, kas Ristija Johannes on ehk Messias. Sellele osutab ka Jeruusalemma preestrite ja leviitide saadetud käskjalgade küsimus Johannesele (Jh 1:19-28). Nende küsimused on tähelepanuväärsed eriti arvestades tõsiasja, et juudid olid väljaarendanud kahe messia kontseptsiooni Vana ja Uue Testamendi vahelisel perioodil. Selle kohaselt oodati Leevi soost preesterlikku messiat ja Juuda suguharust põlvnevat kuninglikku messiat. Silma torkab ka asjaolu, et Ristija Johannese juurde saadeti preestrid ja leviidid, kes põlvnesid nimelt Leevi suguharust.

On võimalik, et Johannese jüngrid nägid temas preesterlikku messiat, põlvnes ju temagi lõppude lõpuks Leevi suguharust. Sama arvamus võis ajendada tema juurde tulema ka Jeruusalemma külalisi, kes tema tegevuse vastu huvi tundsid. Osa õpetlasi arvab, et just sel põhjusel talletas neljanda evangeeliumi autor võimalikult suure osa Ristija Johannese sõnadest Jeesuse kohta. Ta tahtis oma lugejatele kinnitada, et Ristija Johannes ise pidas Messiaks Jeesust, mitte ennast. Võib-olla just selle taustal peaksime lahti mõtestama Jh 3:25, 26.

Mis põhjustas teatavat meelehärmi Johannese jüngritele? Vt Jh 3:21-30. Mida räägib nende suhtumine neist endist? Mida räägib seevastu Johannese vastus tema iseloomust? Millise Johannese sõnades peituva põhimõtte võiksime oma ellu üle võtta?

Jeesuse jüngrid

Kohe oma teenistuse alguses kogus Jeesus enda ümber jüngrid. Esimesel sajandil elanud juutide silmis oli Jeesus nii kreeka kui juudi traditsioonile vastav jüngreid enda ümber koondav õpetaja. Peale selle oli Tal ka kokkupuude Ristija Johannesega, sest just Johannes ristis Jeesuse ajal, mil Ta oma missiooniks valmistus.

Kooskõlas nii juudi kui kreeka traditsiooniga, olid Jeesusel jüngrid, kes Teda kõikjal järgisid, Tema õpetusi kuulasid ja Teda jäljendasid (Mat 5:1, 2; Jh 1:35-40; 2:1, 2).

Loe tähelepanelikult Mat 4:18-20. Seejärel (vaata veelkord üle pühapäevane ja esmaspäevane osa) võrdle, kuidas saadi Jeesuse, kreeka õpetaja ja ordineeritud rabi õpilaseks. Millised on ühisjooned? Millised on erinevused?

“Kuni selle ajani ei olnud ükski jüngritest liitunud Jeesusega kaastöölisena. Nad olid näinud paljusid imetegusid ja kuulnud Tema õpetusi, kuid nad pidasid endist ametit. Ristija Johannese vangistamine oli neile kõigile olnud kibedaks löögiks. Kui Johannes lõpetas selliselt, siis ei jäänud neilgi Õpetaja suhtes suuri lootusi, sest kõik usujuhid olid Tema vastu. Sel perioodil tundus neile kergendusena pöörduda tagasi kalapüügi juurde. Kuid nüüd palus Jeesus neil jätta endine eluviis ja liituda täielikult Temaga. Peetrus võttis kutse vastu. Kaldal palus Jeesus veel kolme jüngrit: “Tulge minu järele ja ma teen teid inimeste püüdjaiks!” Samast hetkest jätsid nad kõik ja järgisid Teda. [Mat 4:19, 20]” (DA, orig lk 246-249).

Mida on Jeesus palunud sinul hüljata, et võiksid Tema järel käia? Kuidas oled Tema kutsele vastanud? Kas on võimalik, et hoiad kinni millestki, mis seisab sinu ja Issandale täieliku pühendumise vahel?

Jüngrid tänapäeval

“Aga nemad läksid välja ja jutlustasid igal pool. Ja Issand töötas ühes nendega ning kinnitas sõna tunnustähtedega, mis pärast seda sündisid.” (Mk 16:20).

Milline oli vastavalt ülaltoodud kirjakohale üks olulisemaid Kristuse jüngrite iseloomustajaid? Milline sõnum peitub siin meile? Vt ka Mat 24:14; 28:19, 20; Ilm 14:6-12.

Lisaks sellele, et jüngrid kõikjal jutlustasid, ütleb Markus, et Issand töötas peale oma lahkumistki esimeste jüngritega koos kinnitades ühtlasi oma Sõna tunnustähtedega, mis sõnajagamisega kaasnesid. Kas kaasajal kinnitab Issand oma Sõna jagamist tunnustähtede ja imedega? Nimeta mõningaid tunnustähti ja imesid, mida näeme? Kas tunnustähed ja imed on kõikjal ühesugused, sõltumata kultuurikontekstist, ajastust ja ühiskonnakorraldusest?

Kas Jumalal on peale tunnustähtede ja imede muid moodsid oma Sõna kinnitamiseks meie seas? Kui jah, siis milliseid?

Jeesus ei oota oma jüngritelt tänapäeval sugugi vähem kui oma esimestelt õpilastelt. Ta eeldab ka meilt samasugust pühendumust oma ülesannete täitmisel. Aga Ta ütleb ka: “Teile sündigu teie usku mööda!” (Mat 9:29). Ja veel: “Ja mida te iganes palute minu nimel, seda ma teen, et Isa austataks Pojas! Kui te midagi minult palute minu nimel, siis ma teen seda” (Jh 14:13, 14).

Kuivõrd hõivatud oled sina evangeeliumilevitamise tööga? Millised on sinu vaimulikud anded ja kuidas kasutada neid selles töös? Millal andsid viimati endast kõik, et jagada imelisi tõdesid, mis sulle usaldatud on? Mida räägib sinu vastus sinu enda kohta?

Edasiseks uurimiseks: loe 5 BC lk 432, 433, 582-585, 932, 1022, 1023; Ellen G. White'i raamatust "Ajastute igatsus" lk 442.

"Mõnda aega oli Ristija Johannese mõju rahva üle suurem kui vanemate, preestrite või vürstide oma. Kui ta oleks kuulutanud end Messiaks ning tõstnud mässu Rooma vastu, oleksid preestrid ja rahvas olnud valmis talle järgnema. Saatan oli püüdnud sisendada Ristija Johannesele igasuguseid auahnusele õhutavaid mõtteid. Ent kuigi Johannes oli teadlik oma silmanähtavast mõjust, oli ta kindlalt keeldunud ahvatlustest. Tähelepanu, mida talle osutati, suunas ta teisele. Nüüd nägi Johannes, et rahva poolehoid kanduski temalt üle Õnnistegijale. Päev-päevalt hõrenes teda kuulava rahva hulk. ... Kuid Johannese jüngrid vaatasid kadedusega Jeesuse kasvavale populaarsusele" (DA, orig lk 178).

Küsimused aruteluks:

1. Mis käib kaasas sellega, kui jäetakse maha kõik, et järgida Jeesust? Millistel erinevatel viisidel selline pühendumine meie elus avaldub? Valmistuge hingamispäevakooli klassis sel teemal oma mõtteid avaldama.

2. Millist rolli peaksid mängima adventõppeasutused jüngrite ettevalmistamisel? Kuidas parandada meie koguduste ja koolide koostööd selles tähtsas vallas?

3. Ka Jeesuse aegadel esines jüngritevahelist rivaalitsemist. Miks on selline asi sedavõrd tavaline isegi töös, mis ideaalis on ühelt poolt ülendav ja teisalt peaks oma olemuse tõttu hoidma meid alandlikuna, ajendades meid soovima kordaminekut teistele? Millised praktilised abinõud aitavad meil hoiduda langemast omavahelise rivaalitsemise lõksu?

4. Kuidas jääb siiski tunnustähtede ja imede teemaga? Kas me usume sellesse? Kui jah, siis mida me selle kohta usume? Mida tõestavad tunnustähed ja imed? Mida nad ei tõesta? Miks peaksime alati lähenema neile asjadele ettevaatuse ja alandlikkusega, toetudes kindlalt Jumala Sõnale?

3. õppetükk: 12. – 18. jaanuar

Jeesuse kutse jüngriks saada

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Mat 4:18-22; 5:46; 9:10, 11; Mk 1:16-20; Lk 5:1-11; 18:10, 11; Jh 1:35-51.

Meelespeetav tekst: “Aga usk on kindel usaldus selle vastu, mida oodatakse, ja veendumus selles, mida ei nähta” (Heb 11:1).

Kui Garibaldi üllitas pärast tormijooksu Roomale oma kuulsa proklamatsiooni – “Sõdurid, mul pole teile pakkuda muud kui nälga, janu, raskusi ja surma. Järgnegu need, kes oma kodumaad armastavad, minule!” –, teadis ta kindlalt, et paljud üllad noored mehed järgnevad talle nõustudes nälja, janu ja surmaga” (A. Gordon Nasby, *Treasury of the Christian World*, New York: Harpaer and Brothers, 1953, lk 92). Erinevalt Garibaldist ei kutsunud Jeesus ennast järgima mitte armastusest kodumaa, vaid Jumala vastu. Tema kutse, millega võib kaasneda ka nälg, janu, raskused, surm, töötab järgijatele igavest elu. Seepärast on inimesed minevikus ja tänagi võtnud Tema kutse vastu, pühendanud oma elu Talle ning selle kaudu muutnud nii oma käesolevat kui tulevast saatust.

Sel nädalal heidame veel ühe pilgu kõige esimestele kutsetele jüngriks saada ja püüame sealt endale kasulikku ammutada.

Pilk nädalale: Missugused olid esimesed üleskutsed jüngriks saada? Millist osa mängis sealjuures Pühakiri? Mida õpetab meile Leevi Matteuse kutsumine? Millised on erinevate jüngrite kutsumise ühisjooned? Millised eelised on meil esimeste jüngritega võrreldes?

Esimesed kutsed

Loe Jh 1:35-51 ja vasta järgmistele küsimustele:

1. Kuidas aitas Ristija Johannese tegevus ette valmistada pinnast esimeste jüngrite kutsumisele? Mida õpetlikku endale isiklikult ja kogudusena leiame Johannese tegevusest?

2. Kui suurt rolli mängis Pühakiri inimeste valmisolekus Jeesust järgida? Millise sõnumi leiame siit enda jaoks?

3. Missugune oli jüngrite osa teiste inimeste kutsumisel Jeesust järgima? Mida räägib see meie enda kutsumisest?

4. Kuidas aitas Jeesus Nataanaelil eelarvamustest vabaneda?

Olnud pisut aega Jeesusega koos Andreas mitte ainult ei uskunud Jeesusesse kui Messiasse, vaid asus ka otsemaid tegutsema nii nagu Õpetaja ootab igalt oma õpilaselt – jagades jüngrisolemise rõõmu ka teistega. Andreas oli mõistnud jüngerluse üliolulist põhimõtet: jüngriks olemine ei ole inimese eraasi ega suletud kogukonna või kinnise klubi privileeg. Jüngerlus on kogemus, mida tuleb teistega jagada.

Andrease käitumine annab meile selge eeskuju. Ta oli kuulnud Johannest kõnelemas ja tema sõnade mõjul järgis Andreas Jeesust. Seejärel rääkis ta enda kogemusest oma vennale Peetrusele tuues ta Jeesuse juurde ning Peetrusestki sai Jeesuse järelkäija.

Meie elus toimivad asjad täpselt samuti. Me kuuleme Jeesusest, otsustame Teda järgida ja seejärel räägime Jeesusest ka teistele. Nii kordub päevast päeva üle kogu maailma.

Kui peaksid kellelegi rääkima Jeesusest, mida ütleksid? Kui sügav on sinu suhe Issandaga? Mida räägiksid Jeesusest sellist, mis tekitaks vastaspooles huvi Teda järgida?

Esimene kutse Matteuse ja Markuse evangeeliumis

Mat 4:18-22 ja Mk 1:16-20 kirjeldavad esimest kutset teisest vaatenurgast. Mõlemal juhul jätsid need, keda Jeesus kutsus, oma võrgud ja järgnesid Temale. Mida see tähendab?

See pole esimene kord ega koht, kus säärane põhimõte Piiblis esineb. Otsi üles järgnevad kirjakohtad. Kuidas avaldub neis seesama põhimõte sõltumata erinevatest olukordadest?

1 Mo 12:1 (vt ka Heb 11:8) _____

1 Ku 19:19-21 _____

Fil 3:8 _____

Heb 11:24 _____

Pole võimalik ülerõhutada tõsiasja, et Issand nõuab endale kogu meie südant. See, mida me Temale ei alista, mille külge klammerdume ja millest lahti laskmast keeldume, kujuneb ebajumalaks, mida lõppkokkuvõttes peame Issandast olulisemaks. Veelgi halvem on aga see, et asjadest, mille külge klammerdume, kujunevad konksud, mille abil kurat püüab meid Issanda juurest eemale lohistada. Seepärast peame olema valmis loobuma igast asjast, mida Issand palub meil hüljata. Me ei saa “teenida kaht isandat” (Mat 6:24) nagu ütleb Issand.

Jüngriks kutsumine Luuka evangeeliumis

Lk 5:1-11 on esitatud Luuka versioon jüngrite kutsumise loost. Nagu teistegi evangeeliumite puhul esineb siin detaile, mida mujal ei leidu, samas puuduvad teistes evangeeliumites esinevad elemendid. On inimesi, kes just sel põhjusel nimetavad evangeeliume omavahel vastuolus olevaiks. Ometi ilmneb hoolikal uurimisel ja võrdlemisel, et vaatamata erinevatele üksikasjadele ja teistsugusele rõhuasetusele on evangeeliumid üksteisega kooskõlas, eriti määrava tähtsusega küsimustes.

Loe Lk 5:1-11. Mis tõendab, et Peetrusel juba oli mõningane usk Jeesusesse?

Mõtiskle selle üle. Mehed olid terve öö parimal kalapüügi ajal kala püüdnud ja ometi tühjade kätega jäänud. Nüüd tuleb rannale Jeesus, kes palub neil võrgud uuesti vette heita. Kas Ta teeb nende kulul nalja? Kui nad juba öösel saagita jäid, siis päevasel ajal pole kalapüük ammugi edukas. Ometi kuuletub Peetrus Jeesusele mingil põhjusel. Kas tal oli siiski mõningast alust Teda usaldada?

Mida Peetrus vastas? Kuidas peegeldab see vastus suures osas jüngriksolemise olulisimaid tahke ja igavest evangeeliumi? Jes 53:6; Rm 5:16-21; 1 Jh 1:7-9.

Hoolimata meie langenud olemusest, meie vigadest ja nõrkustest, hoolimata tõsiasiast, et oleme sarnaselt Peetrusega patused, ei hülga Jumal meid. Meist igauhe loomulik reaktsioon Jumala läheduses oleks öelda: "Mine minu juurest ära." Ent Ristil valatud vere varjus võime jääda Jumala juurde. Sellesama vere tõttu saame meiegi olla Tema jüngrid.

Mõtiskle sellest, mida on Jeesus meie heaks Kolgatal teinud. Mõtke töotustele, mis meile tänu Ristile on antud – meid vastu võtta, meile andestada ja meid Jumalaga lepitada. Haara kinni töotustest, mis sulle on antud, mitte sellepärast, et tunneksid end olevat neid väärt (vaevalt Peetruski tundis, et on midagi väärt), vaid seepärast, et nende töotuste andja on Jumal ja sina tahad võtta Teda Tema Sõnast.

Leevi Matteuse kutsumine

Loe Mat 9:9, Mk 2:14 ja Lk 5:27, 28. Võrdle Leevi Matteuse kutsumist teiste jüngrite kutsumisega. Millises osas eri jüngrite kutsumine kattub, millises osas mitte?

Kuni selle ajani oli Jeesus kutsunud jüngriks inimesi, kes olid pühendunud juudid nagu osutab ka Jh 1:44, 45. Leevi Matteus oli aga mees, kes kuulus ühiskonna äärealadele. Maksukoguja ehk tõlnerina elas ta juudi ühiskonna põlguse all.

Loe Mat 5:46; 9:10, 11; Mk 2:16 ja Lk 18:10, 11. Kuidas peegeldavad need kirjajohad ühiskonna suhtumist Matteuse-taolistesse inimestesse?

Matteus oli üks kõige ebatõenäolisem jüngrikandidaatidest. Esiteks esitati talle kutse jüngriks saada oma tööpostil, “tollihoones” viibides. Rooma autorid seostasid selliseid inimesi bordellipidajatega, rabid samastasid nad röövliitega. Neid peeti väljapressijaiks (Lk 3:12, 13), nad olid kurikuulsad oma ebaaususe poolest ja neid vihati kui oma rahva reetureid, sest nad tegid tööd võõrvõimu heaks ja samaaegselt petsid ka selle võimu valitsejaid.

Oli täiesti ebatõenäoline, et Jeesus kutsub säärase iseloomu ja reputatsiooniga isiku oma jüngriks! Just nii aga juhtus. Kristuse kutse tunnistab siin Tema lunastuse kõikehõlmavusest, Tema riigi avatusest ja Tema soovist anda igale inimesele võimalus päästetud saada.

Missugused inimesed kuuluvad teie ühiskonnas heidikute, sotsiaalselt ja moraalselt vastuvõetamatute inimeste klassi? Kuidas suhtud nendesse inimestesse sina? Kuidas õpetab Leevi Matteuse lugu meid mitte mõistma kohut inimeste üle?

Kutsumine

Millise sõnumi leiame Heb 11:1-s sel ja möödunud nädalatel jüngriks kutsumise kohta õpitu alusel?

Jeesuse poolt jüngriks kutsutute reaktsioon on seda imetlusväärsem, et nad ei saanud kuigi palju teada sellest, mis neid ees ootab, kui nad jätavad maha kõik ja järgivad Õpetajat.

Möödunud nädalal nägime, et neil oli mõningaid piibellikke tõendeid uskumaks, et Jeesus on Messias (Jh 1:45). Evangeeliumite uurimine näitab siiski, kuivõrd suur osa Jeesuse tööst ja teenistusest oli neile võõras. Eriti puudutab see Tema töö olulisimat osa – Tema ristisurma. Me teame, et kuni lõpuni, ja isegi veel peale Jeesuse surma, oli jüngritel tuleviku suhtes sügavaid eksiarusaamu.

Loe Mk 10:35-40, Jh 18:10 ja Ap 1:6. Kuidas aitavad need kirjakohtad meil mõista seda, kuivõrd vähe jüngrid tegelikult toimuvast aru said?

Mõtiskle eelistest, mida omame meie, tänapäeva jüngrid, nende esimeste jüngrite ees, eriti ajal, mil Jeesus neid esmakordselt kutsus. Nad olid küll tunnistajaks paljudele vapustavatele imetegudele, kuid samas ei teadnud nad pooltki nii palju kui meie Kristuse tööst, missioonist ja lõplikust võidust, mille Ta lõpule pidi viima. Sellele vaatamata läksid nad edasi säärases usus, millest räägib Heb 11:1.

Kas sina oled usus nõrk? Kas selle põhjuseks võivad olla asjad, mida vaatad, millest mõtled ja millele oma aega pühendad? Mida teha kohe praegu selleks, et sinu usk saaks kasvada?

Edasiseks uurimiseks: loe Lk 5:1-11; Ellen G. White'i raamatust "Ajastute igatsus" lk 132-143; 244-252 (Mat 9:9; Lk 5:27, 28; Jh 21:1-11); 5 BC lk 352, 739, 909-911.

"Siin seisid neli kolleegi saagi ees, milletaolist nad mitte iial varem polnud välja püüdnud. Oma suurima materiaalse õnnestumise hetkel loobusid nad oma tööst ... Isegi andes enesele aru, et tegu peab olema imega, pidid need mehed astuma tõeliselt suure ususammu, et vahetada valitud elukutse ebakindla elatise vastu, mida sai pakkuda tol ajal selgelt vähetuntud rändõpetaja õpilaseks olemine ... Ometi ei kõhelnud jüngrid hetkegi. Otsus vahetada oma edukas koostöö kaluritena kõrgema koostöö vastu Jeesusega inimestepüüdjaina tehti kiirelt ja arukalt. Nad ei vajanud aega, et asjade üle järele mõelda või oma perede tulevikku kindlustada... Tavaliste kaluritena olid nad sõudnud sügavasse vette kala püüdma. Kaldale tagasi pöördudes sõudsid nad Kristuse kutsel usus "sügavustesse" inimesi püüdma." 5 BC, lk 739.

Küsimused aruteluks:

1. Kuidas pead korrastama oma prioriteete, et võiksid enam Jumalale austust tuua ja olla järjekindlam jünger?

2. Neljapäevast osa meenutades – milliseid eeliseid on meil veel esimeste jüngrite ees? Milliseid asju neist, mida nemad ei teadnud, meie teame? Kirjuta need üles ja võta hingamispäevakooli kaasa. Arutlege klassis nende üle ja seejärel küsige endilt: kuidas kasutame me neid eeliseid armus kasvamiseks? Kuidas aitavad need eelised meil kuulutada evangeeliumisõnumit?

3. Mõtiskle veelgi Leevi Matteuse kutsumise üle. Arutlege klassis eelarvamuste mõjust meie suhtumisele teatud inimgruppidesse. Kuidas on lood teie koguduses tervikuna? Milliseid inimesi teie ühiskonnas ei aktsepteerita? Kuidas saate teie neid teenida? Sageli peegeldab kogudus teda ümbritseva kultuuri suhtumist, kaasa arvatud selles kultuuris valitsevad eelarvamused. Kuivõrd avatud on teie kogudus teie ühiskonna Matteustele? Kuidas saad sina aidata oma kogudusel vabaneda sellest langenud inimloomusele omasest äärmiselt ebameeldivast sündroomist?

4. õppetükk: 19. – 25. jaanuar

Isehakanud jüngrite õppetunnid

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Mat 8:19-22; 19:16-26; Mk 10:17-23; Lk 4:16-30; 18:18-30; Jh 3:1-21.

Meelespeetav tekst: “Ja veel üks teine ütles: „Issand, ma tahan Sind järgida! Aga luba mind enne jätta jumalaga oma kodakondsed!” Aga Jeesus ütles temale: „Ükski, kes paneb oma käe adra külge ja vaatab tagasi, ei kõlba Jumala riigile!” (Lk 9:61, 62).

Elu igal tasandil leiame kirjeldamatuid imesid. Alustades elementaarosakeste tööst lõpetades ruumi ja aja olemusega on tohutult palju asju, mida me isegi algtasemel ei mõista.

Tõenäoliselt on aga kõigist saladuslikest ja raskestimõistetavaist asjadest keerulisim inimsüdame toimimismehhanism. Inimene võib hetkega, arusaamatul põhjusel (sageli ka endale mõistetamatult) teha otsuse, mis võib kogu tema järgnevat elu ja igavikulist saatust dramaatiliselt mõjutada nii heas kui halvas suunas. Pole siis ime, et Pühakiri ütleb inimsüdamest rääkides: “Kes seda mõistab?” (Jer 17:9).

Sel nädalal vaatleme mõningaid isehakanud jüngreid ja nende südame otsuseid.

Pilk nädalale: Mida räägivad evangeeliumid isehakanud jüngritest? Kuidas aitavad nende kogemused meil parandada jüngriks olemise kvaliteeti, tugevdada usku ja süvendada oma pühendumist?

Kirjatundja

Loe Mat 8:19, 20 (vt ka Lk 9:57, 58). Mida tahetakse selle looga öelda? Milline on sõnum meile? Missugused põhimõtted peaksime siit omaks võtma?

Antud juhul on tegu inimesega, keda Jeesus konkreetselt ei kutsunud, vaid kes pakkus end jüngriks vabatahtlikkuse korras. Pane tähele, kuivõrd innukad olid tema sõnad – ta on valmis Issandat kõikjale järgima. Isegi Issanda tõelisel järelkäijal pole kuigivõrd raske kinnitada oma ustavust sõnades (Lk 22:33). Oma sõnade järgi toimida on märksa raskem (s 55-61).

Millal rääkisid sina ülerinna sõnu oma ustavusest Jumalale, mida hiljem pidada ei suutnud? Mida sellest kogemusest õppisid?

Kirjeldatud kohtumine on tähelepanuväärne eriti seetõttu, et Jeesuse juurde tuleb ennast jüngriks pakkuma kirjatundja, kes oma ametilt kuulus Iisraeli haritlaste eliidi hulka. Need mehed olid “hästikasvatatud ja haritud omades ühiskondlikult tunnustatud positsiooni” (5 BC, lk 365). Vaid vähesed kirjatundjad tundsid poolehoidu Jeesuse suhtes – enamik pidas end Temast välja-paistvamaks. Nad järgisid Jeesust mitte selleks, et lasta end mõjutada Tema õpetustel, vaid ajendatuna soovist Teda Tema sõnadest püüda. Nüüd aga seisab Jeesuse ees kirjatundja, keda Tema õpetused on puudutanud sedavõrd, et ta soovib ise Jeesuse jüngriks saada.

Jeesus suutis näha inimese südant. Tema vastus näitab, et kirjatundja motiivid ei pruukinud olla puhtad. Mees võis soovida Jeesusega liituda lootusest selle kaudu maist kasu teenida. Kristuse vastus pidi otsemaid vabastama ta igasugustest säärastest väärkujuteldadest. Lugu ei räägi meile, milline oli selle mehe lõplik valik. Jeesuse sõnade põhjal võib oletada, et kirjatundja pöördus Temast siiski ära.

Kuidas mõistame meie selle kirjatundjaga toimuvat ja Kristuse sõnu Mk 10:30-s? Kas meile siis ei tootata mõningaid eeliseid Jeesuse järgimise tasuna juba siin ja praegu? Kui jah, siis miks on vale neid eeliseid tahta? Võib-olla polegi vale neid igatseda?

Nimetu jünger

Loe Mt 8:21-22. Kuidas mõistad sina seda lugu? Miks ütleb Jeesus sellised sõnad inimesele, kes tahab kõigepealt matta oma isa?

Eile lugesime kirjatundjast, kes soovis saada Jeesuse jüngriks. Täna kohtume järgmise vabatahtlikuga, kelle nime ei nimetata ja kelle ühiskondlikku positsiooni ei täpsustata. Jutustust lugedes võib tekkida küsimus, kas pole Jeesuse nõudmine põhjendamatu. Mees palub luba matta oma isa, kusjuures oma vanemate väärikas matmine oli juutidele pühaks kohuseks. Miks säärased sõnad?

Vastupidiselt levinud arvamusele ei olnud noore mehe isa ei surnud ega isegi suremas. On võimalik, et tema isa oli sel hetkel “hea tervise juures ning tema surmaaeg määramatus kauguses” (5 BC, lk 366). Kui see on tõsi, miks vastas noor mees Jeesusele nõnda? Kas tegu oli vabandusega, mille Jeesus läbi nägi? Enamasti maeti surnud juba samal päeval, seega isegi isa surm poleks saanud kujuneda takistuseks jüngritega liitumisel, sest poeg saanuks täita oma kohuse ja pöörduda seejärel tagasi Jeesuse juurde.

Noore mehe vastus peegeldas tema iseloomu. Vastandina kiirus-
tavale ja impulsiivsele kirjatundjale oli tegu aeglase, letargilise, töö
suhtes väheinnustunud, otsustusvõimetu ja venitamisele alti inimese-
ga. Tegelikult lükkas ta oma jüngrikssaamise määramatusse tulevik-
ku seepärast, et ei soovinud teha otsust kohese pühendumise kasuks.
Ent kui ta ei tahtnud pühenduda kohe, siis ei olnud ta ka tulevikus
tõenäoliselt valmis pühendumiseks. Võimalik, et ta osutas jüngriks-
saamisele ajal, mis temale kõige paremini sobiks. Jeesus aga tahtis
ilmselt just oma teenistuseks ja jüngrite õpetamiseks jääva aja lühi-
duse tõttu sellist põhjust rõhutatult esile tuua – tingituna Jeesuse kä-
sutes olevast piiratud ajast nõudis jüngriksolemine jagamatut tähe-
lepanu ja täielikku pühendumist.

Kas Issand kutsub sind millekski (lõpetama suhet? loobuma halvast harjumusest? olema ustav kümnnise maksmises? Temast kellelegi tunnistama?), mida kavatsed küll teha, kuid mitte kohe praegu? Millised on viivitamise ohud?

Rikas noor valitseja

Loe Mk 10:17-23 (vt ka Mat 19:16-26; Lk 18:18-30). Mida õpetab selle võimaliku jüngri lugu meile?

Tänane osa räägib värvikast tegelasest. Tema ei tule Jeesuse juurde ei aralt ega salaja, vaid tähelepanu äratades. Markus ütleb, et ta “jooksis” Jeesuse juurde ja langes põlvili Tema ette. Samal ajal kui ei Markus ega Matteus ei määratle mehe positsiooni, nimetab Luukas teda valitsejaks, mistõttu kuulus ta tõenäoliselt ka juutide auväärseesse nõukogusse. Matteus nimetab teda nooreks. Niisiis on nimetus “rikas noor valitseja” tuletatud nende kolme evangeeliumi põhjal.

Noor mees hakkab kohe Jeesusega rääkima. Jääb mulje, et ta püüab Teda meelitada, kuid Jeesus ei lähe sellega kaasa. Selle asemel läheb Ta otse põhiküsimuse juurde osutades Jumala käsule.

Miks osutab Jeesus, kes teab, et päästet ei saavutata käsuregude kaudu (Ro 3:28; Gal 2:16), ometi Jumala käsu peale?

Teatud vastus sellele küsimusele peitub noore mehe sõnades. Ta oli küll olnud käsule kuulekas ometi tajudes, et sellest pole küllalt. Midagi oli puudu, seepärast ta küsiski: “Mis puudub mul veel?” (Mat 19:20). Teisisõnu, väliselt, oma tegude poolest, jättis ta endast mulje kui Issanda ustavast järelkäijast, kuid tegelikult jäi millestki vajaka. Jeesuse sõnad ja noore mehe reaktsioon neile sõnadele tõestab, et tema süda polnud täielikult pöördunud. Osutades käskudele rõhutas Jeesus seda, et tõeline lunastus avaldub kuulekuses käsule, mille lahutamatuks osaks on surm oma *minale*. Noore mehe rikkus oli muutunud tema ebajumalaks ja Jeesus näitas talle, et hoolimata välisest korrektsusest, asus tema varandus maa peal, mitte taevas ning ta vajab tõsist südame muutmist.

Ka sina võid vähemalt väliselt olla käskudele kuulekas, ent kus asub sinu varandus? Kuidas oma vastust põhjendad?

Nikodeemus

Üks tuntumaid lugusid Uues Testamendis on jutustus Nikodeemusest, kes tuli Jeesuse juurde öösel ja küsis: “Kuidas see võib sündida?” (Jh 3:9).

Loe Jh 3:1-21. Milliste “asjade” kohta Nikodeemus küsis?

On tähelepanuväärne, et Jeesus räägib Nikodeemusega Püha Vaimu tööst, kuigi Nikodeemuse sõnad ja teod tunnistasid juba iseenesest, et teda on mõjutanud Püha Vaim. Tema Jeesuse juurde tuleku ajendiks ei olnud tahtmine Teda sõnadest püüda (erinevalt paljudest Nikodeemuse kaasaegsetest), vaid igatsus Jeesuselt õppida, mis kinnitab tema motiivide puhtust.

Mida õpetavad Kristuse sõnad Nikodeemusele jüngerluse kohta?

Jeesuse sõnad Nikodeemusele ei olnud mitte ainuüksi otsene vastus tema vajadustele. Need määratlevad Johannese evangeeliumis ühtlasi ka jüngriksolemisele esitatavad nõuded. Jeesus ütleb, et ihulik sünd ja põlvnemine juudi rahva seast pole piisav alus tõelisele jüngriksolemisele. Jüngerlus eeldab uussündi, mis ühendab inimese taevaste valdustega ja avab ta Püha Vaimu lakkamatule tööle. Tõsiasi, et Nikodeemus seda kõike ei mõistnud, rõhutab veelgi sünnipäraselt juudiks olemise või õigesse perekonda sündimise ebapiisavusest jüngriksolemise jaoks. Samuti avanes Nikodeemusel tänu oma väärarusaamade väljaütlemisele võimalus kuulda Jeesuse õpetusi jüngriksolemise olemuse teemal. Ehkki Nikodeemus ei vastanud otsekohe ja avalikult jüngriksaamise kutsele, tegutses ta teatud aja jooksul Jeesuse salajase jüngrina. Võime öelda, et esialgu oli Nikodeemus üksnes võimalik jünger, sest ta ei pühendunud avalikult kohe. Me teame, et hiljem asjad muutusid (Jh 19:39).

Sa võid olla õiget päritolu – käia õiges kirikus, kus on õiged doktriinid ja õpetused. Miks jääb ainult sellest väheks? Kuidas vältida ohtu hakata arvama, et õige koguduse liikmeks olemine ja õigete doktriinide tundmine on kõik, mida lunastuseks vajame?

Karjamentaliteet

Me teame, et lunastus on isiklik. Meid ei päästeta mitmekesi koos ega viida kollektiivselt taevasesse kuningriiki (vt Hes 14:20). Elu lõpus tuleb meist igapähele vastutada oma isiklike, mitte kellegi teiste tegude eest (Ro 14:12).

Sellegipoolest ei ela enamusest isolaatsioonis. Me puutume pidevalt kokku teiste inimestega, mõjutame neid ning nemad mõjutavad omakorda meid. Üksteise mõjutamine kas heas või halvas on inimloomuse, ka langemata inimloomuse (vt 1 Mo 3:6) üks osa. See-tõttu peame hoolsalt jägima, et meie mõju teistele ei kujuneks negatiivseks.

Loe Lk 4:16-30. Mis juhtus? Miks tegutsesid need inimesed just nõnda? Mis viis nende isehakanud jüngrite langemisele?

Esiailgu olid kõik Jeesuse sõnadest vaimustatud, ent niipea kui need muutusid teravaks, pöördusid nad üheskoos Tema vastu. Kujutle, mis juhtunuks siis, kui mõni neist isehakanud jüngritest oleks vihastamise asemel alistunud alandlikult noomimisele. Kes oskab öelda, kuidas oleks see inimene võinud mõjutada teda ümbritsevat rahvast? Antud kirjakoht räägib paraku küll sellest, et kõik sünagoogis viibijad said Jeesuse peale sedavõrd vihaseks, et püüdsid Teda tappa. Kahtlemata mõjutasid nad üksteist vastastikku oma vihas kuni sünagoogitais inimesi, kes olid tulnud Issandat kummardama, püüdsid Teda hoopis tappa. Kui Jeesus oleks oma noomivad sõnad öelnud mõnele neist inimestest nelja silma all, võinuks too küll nende peale vihastuda, kuid tõenäoliselt oleks ta selle peale lihtsalt minema kõndinud. Nüüd aga, tundes vihase rahvamassi tuge enda kõrval, võttis ärritunud inimeste käitumine kohutava suuna.

Kui kergesti oled sina mõjutatav rahvahulga käitumise, teie ühiskonnas ja kultuuriruumis valitsevate eelarvamuste ja õpetuste poolt? Kuidas ennast praktiliselt kaitsta säärase karjamentaliteedi eest?

Edasiseks uurimiseks: loe 5 BC lk 365, 366, 456-460, 602-605, 926-934; Ellen G. White'i raamatust "Ajastute igatsus" orig lk 167-177, 333-341, 518-523.

"Praegusel jumalakartmatuse ja väärastunud põhimõtete ajastul mõjutab pöördunud inimeste elu ja tegevus teisi tervislikus ning vaimulikus suunas. Need, kes tunnevad Jumala Sõnas peituvat tõde, peavad nüüd asuma teiste ette. Mu vennad, Jumal nõuab teilt just seda. Peate iga oma mõjuvõimu raasukest kasutama õigel otstarbel. Meil kõigil tuleb õppida kaitsma tõde, mis on vastuvõtmist väärt" (Ellen G. White, *Medical Ministry*, lk 22).

"Kuid ehkki Nikodeemus ei olnud avalikult Kristust tunnistanud, oli ta Sanhedrini nõupidamistel korduvalt tõkestanud preestrite plaani Teda hukka saata. Kui Kristus oli viimaks risti löödud, meenusid Nikodeemusele sõnad, mis Jeesus oli lausunud sellel salajasel kokusaamisel Õlimäel: "Nõnda nagu Mooses kõrbes mao ülendas, nõnda ülendatakse Inimese Poeg" (Joh.3,14). Nüüd mõistis Nikodeemus, et Jeesus on maailma Lunastaja" (Ellen G. White, *Apostlite teod*, orig lk 104).

Küsimused aruteluks:

1. Kas sina oled kunagi mõne emotsiooni mõjul kaasa läinud karjamentaliteediga ja teinud midagi, mida hiljem kahetsesid? Kui jah, mida oled sellest kogemusest õppinud, et järgmine kord säärast asja vältida?

2. Mõtiskle tõsiselt sel nädalal puudutatud teema üle, et lunastuseks ei piisa kuulumisest "õigesse" kogudusse. Milline sõnum peitub siin meile, seitsmenda päeva adventistidele? Miks varitseb meidki oht muutuda vana-aja juutide sarnaseks usu tõttu, et tõde, mida oma me ongi kõik, mida päästeks vajame? Arutlege klassis selle üle, kuidas kaitsta end niisuguse eksiarvamuse eest?

3. Meenuta põhjusi, miks isehakanud jüngrid ei pühendanud end siiski lõpuks Issandale (loomulikult Nikodeemus välja arvatud). Millega inimesed end välja vabandavad? Kuidas saab kogudus aidata inimesi, kes ei suuda otsusele jõuda?

4. Mis vahe on "usklikul" ja jüngril?

5. õppetükk: 26. jaanuar – 1. veebruar

Sugu ja jüngriksolemine

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Mk 5:25-34; Lk 1:26-38; 8:1-3; 10:38-42; Jh 4:4-30.

Meelespeetav tekst: “Aga Maarja ütles: “Vaata, siin on Issanda teenija, sündigu mulle sinu sõna järgi!”” (Lk 1:38).

Naised olid Kristuse teenistusega kohe algusest peale ühel või teisel moel lähedalt seotud. Maarja, Tema maine ema, andis elu lapsukesele Jeesusele. Loomulikult ei saagi keegi muu kui naine sünnitamise hakkama, kuid Maarja eeskuju usust ja alistumisest on tohutu tähtsusega kõigile, kes tahavad olla Jeesuse tõelised jüngrid. Kõik evangeeliumid osutavad naiste rolli tähtsusele. Alates Maarjast, Jeesuse emast, Jeesuse rüü puudutamisel tervenenu naisest lõpetades naisega kaevul ja paljude teistega, on selge, et Jumala armu kutsele avatud naine on edukas Kristuse järelkäija ja jünger.

Püüdes paremini mõista jüngriksolemise tähendust uurime sel nädalal, kuidas suhtles Jeesus mõningate naistega.

Pilk nädalale: Millised inimõistusele võimatud asjad pidi Maarja, Jeesuse ema, usus vastu võtma? Mida räägib Piibel naiste rollist Jeesuse teenistuses? Mida õpetab jüngriksolemise lugu naisest kaevul?

“Sündigu mulle sinu sõna järgi!”

Loe Lk 1:26-38. Püüa end asetada Maarja olukorda. Mida räägivad need salmid tema iseloomust? Missuguseid raskestiusutavaid asju tuli tal usus vastu võtta?

Isegi vana-aja ühiskonnas, kus üleloomulikkuse mõiste oli märksa kergemini aktsepteeritav kui meie modernistlikul teaduseajastul, pidid ingli sõnad Maarjale olema talle tõsiseks usuprooviks. Esiteks raseetus ta neitsina. Kas kunagi varem maailma ajaloos oli midagi säärast juhtunud? Ja kui see polnud veel piisavalt keeruline, siis pidi tema laps olema Jumala poeg. Tema küsimus: “Kuidas see võib juhtuda?” oli antud olukorras täiesti loomulik ja normaalne reaktsioon. Kui aga ingel osutas Maarja sugulase Eliisabeti lapseootele jäämisele kõrges eas (Lk 1:5-25) ja kinnitas jõuliselt, et “Jumala käes ei ole ükski asi võimatu” (s 37), on Maarja kõigiti valmis alistuma Issanda tahtele.

Loe palvemeelselt ja hoolikalt Maarja vastust inglile: “Sündigu mulle sinu sõna järgi” (s 38). Millist suhtumist peegeldavad need sõnad? Millise usueeskujuga annab meile Maarja?

Vaatamata sajanditepikkustele teoloogilistele aruteludele Inkarnatsiooni (Jeesuse inimihuse tuleku) teemal, on see tänaseni jäänud müsteeriumiks. Kujutle, kui vähe mõistis too noor naine temaga toimuvat. Ja ometi, vaatamata kõigele sellele, millest ta aru ei saanud, alistas ta end usus Issandale ja Tema tahtele.

Ka meil palutakse sarnaselt Maarjaga uskuda asjadesse, mida me täielikult ei mõista. Võrdle oma meelestatust Maarja meel-susega antud kirjakohas. Kui avatud oled Jumala usaldamisele asjades, millest sa aru ei saa?

Jeesuse naissoost järelkaijad

Lk 8:1-3 kirjeldab Jeesuse teist rännakut Galileasse. Kes Teda peale kaheteistkümnepäevase jüngriga veel saatsid?

Luukas ütleb väga selgelt, et Jeesuse misjonireiside kaaskonda kuulusid ka naised. See ei tohiks kedagi üllatada, sest just Luuka evangeelium rõhutab eriliselt, et Jeesuse pääste ja vabadus hõlmab ka ühiskonna poolt tõrjutud positsioonil asuvaid inimesi, sealhulgas naisi.

“Luuka evangeelium on ainus, kuhu on talletatud hulgaliselt üksikasju Jeesuse lapsepõlvest, sealjuures sageli asjaga vahetult seotud naiste vaatenurgast – Maarja, Eliisabet ja Anna. ... Luukas näib justkui rõhutavat, et taevase kuningriigi evangeelium on naistele avatud võrdselt meestega ja nende osa selle kuulutamisel on samavõrd oluline” (5 BC, lk 769, 770).

Tõsiasi, et Jeesus lubas ka naistel end järgida, oli ainulaadne. Erinevad tolleaegsed religioossed liikumised ei võtnud oma liikmete hulka naisi. Oli õpetajaid, kes nimetasid naisi kõlupeadeks, keda pole mõtet üldse õpetada, kes tohivad ilmuda avalikkuse ette üksnes koos oma abikaasaga ja peaksid jääma üksnes kodu ja koduste tööde juurde. Luuka evangeeliumi esimestest lehekülgedest viimasteni loeme aga naistest, kes on tihedalt seotud Jeesuse elu ja tegevusega.

Loe Mat 25:55-56 ja Mk 15:40-41. Mida lisavad need kirjakohtad naiste rolli kohta Jeesuse teenistuses?

Tervendatuna mitmesugustest haigustest näitasid osa neist naistest üles oma armastust ja pühendumist abistades Jeesust tema töös ja pakkudes Talle materiaalselt toetust. Mõned neist võisid olla lesknaised, kuna nad viibisid Jeesusega koos misjonirännakuil ning neil oli võimalusi Jeesust ja Tema jüngreid ka materiaalselt toetada. Jumala Sõna kinnitab, et sõltumata sellest, milline oli naistepoolne toetus, mängisid nad alates koguduse esimestest päevadest selle tegevuses olulist osa.

Loe Gal 3:28. Kuidas tunnistavad need sõnad sellest, et igasugused eelarvamused on Kristuse põhimõtetele läbinisti võõrad? Katsu läbi oma süda. Millised Jumala Sõnaga vastuolus olevad suhtumised ja eelarvamused on varjul sinu südames?

“Kui ma saaksin tema kuubegi puudutada ...”

Loe Mk 5:25-34, mis räägib hästituntud loo naisest, kes tervenesis rängast tõvest. Ehkki siin ei näidata naist jüngri kui sellisena, avaldub tema tegudes jüngriksolemiseks vältimatult vajalik usk.

Pööra tähelepanu erinevusele selle naise ja sünagoogivalitseja Jairuse tuleku vahel Jeesuse juurde (Mk 5:22, 23). Millised olid need erinevused? Samas, mis oli mõlemal ilmselgelt ühist?

Nii palju kui teame, ei olnud see naine Jeesust varem näinud. Vastavalt kirjakohtadele läks ta Jeesust otsima, sest oli Temast kuulnud. Järelikult oli keegi talle Jeesusest tunnistanud ja naine läks uss otsima Meest, keda ta isiklikult polnud näinud. See oli tema esimene usutegu (vt ka Jh 20:29; Heb 11:1).

Nimetatud kirjakohtade põhjal pole kahtlustki, et naine oli meeletu. Leviitliku seaduse kohaselt oli ta ebapuhas. Teised inimesed ei tohtinud teda puudutada. Olnuks naine abielus, poleks talle olnud lubatud mitte mingisugused lähedasemad suhted abikaasaga. Õigupoolest poleks ta tohtinud puudutada omaenese lapsigi. Ja seda kõike 12 aastat!

Missugune oli tema järgmine suur usutegu?

Nii väga kui naine ei püüdnudki jätta oma tegu saladusse, tegi Jeesus tema teo kõigile avalikuks. Naine oli sunnitud Talle (ja kõigile ümberseisjatele) juhtunu üles tunnistama. Sellest tunnistusest sai tema esimene tegu Jeesuse jüngriks. Kui palju lihtsam oli tal nüüd, peale toimunu avalikustamist, tunnistada teistele sellest, mida oli Jeesus tema heaks teinud. Naine tuli Jeesuse juurde, sest oli Temas kuulnud – nüüd avanes tal võimalus ka endal Temast teistele rääkida.

Miks ei tohi kaotada usaldust Issanda vastu ka siis, kui ihulikku tervenemist ei toimu nii nagu me sooviksime või sel ajal, mil meie seda ootame? Mis jääb meile siis, kui loobume Issandat usaldamast?

Mures paljude asjade pärast

Jüngriksolemise eeldab isiklikku tutvust Jeesusega. Meil peab olema Tema lähedane suhe, mis saab tekkida üksnes Temaga koosveedetud aja tulemusel. Oma kiirustava elutempo juures oleme hõivatud paljude tähtsate, meie aega endale nõudvate asjadega. Seepärast võib kergesti juhtuda, et ka head ja olulised asjad haaravad meie tähelepanu täielikult ning me laseme oma suhtel Jumalaga käest libiseda.

Loe Lk 10:38-42. Kuidas kinnitab see lugu tõsiasi, et ka head asjad võivad meid elus olulisimast eemale viia? Mida õpetab meile lugu neist kahest naisjüngerist?

Maarja kuulis Tema sõnu. Keegi ei saa olla tõeline jünger, kui ta ei kuula Issandat. Kirjakoht ütleb ka, et naine istus Tema jalge ees. Esimese sajandi õpetajad istusid koolis kõrgetel istmetel, nende õpilased madalamatel istmetel põrandal nende ees. *Kellegi jalge ees istumine* tähendas võtma enesele jüngri või õpilase positsiooni. Maarja istekoht Jeesuse jalge ees tähendas, et ta oli Jeesuse õpilane (vrd Ap 22:3).

Maarjale vastandatakse tema õde Marta. Kreekakeelne tekst ütleb, et Martat “tõmbas eemale” möödapääsmatu vajadus külalisi teenida. Ühes mõttes on see arusaadav. Lõppude lõpuks – nende koju oli saabunud Õpetaja ja pererahva kohuseks oli teenida külaliste vajadusi. Samal ajal peegeldab Marta nõue, et tema õde peab talle abiks olema, tolleaegseid tavapäraseid väärtushinnanguid ja ootusi. Maarja koht oli kõõgis – traditsiooniliselt naistele ettenähtud kohas – mitte söögitoas meeste juures.

Ometi ei noomi Jeesus Maarjat, vaid hoopis Martat. Ta nimetab Martat kaks korda nimepidi, võimalik, et murest naise pärast. Marta kaebus oli õigustatud, kuid Jeesuse noomitus meenutab meile, et elus on ühed asjad teistest olulisemad. Me kõik peame olema tähelepanelikud, et kiiret tegutsemist nõudvad asjatoimetused ei lükkaks kõrvalle olulisi ega head asjad eluliselt vajalikke ja möödapääsmatuid.

Kuidas panna oma elus õigesse vahekorda asjad, mis tuleb ära teha ja aeg Jeesuse jalge ees istumiseks? Kuidas peaksid oma elukorraldust muutma? Samas, kas on võimalik olla liiga palju Maarja ja liiga vähe Marta moodi? Kui jah, siis kuidas?

Naine kaevul

Loe Jh 4:4-30. Kuidas võitis Jeesus selle naise usalduse ja muutis ta põhimõtteliselt oma jüngriks?

Samaaria naise jüngrikssaamise lugu peaksid väga tõsiselt uurima kõik need, kes tahavad teisi Kristusele võita.

Toimunu jagunes üldjoontes neljaks: 1) soovi tekkimine millegi parema järele (s 7-15); 2) isikliku vajaduse tunnistamine (s 16-20); 3) üleskutse tunnistada Jeesust kui Messiat (s 21-26); 4) stiimul teetsemiseks vastavalt tehtud otsusele (s 26-30, 39-42).

Proovi ette kujutada, mis pidi toimuma selle naise peas. Esiteks osutab tundmatu juudi mees tema vastu üles ootamatut sõbralikkust. Järgmisena ütleb seesama juut välja mõned naise salajasimaist ja varjatuimaist saladustest, mida peale tema enda ei saanud suurt keegi teada. Naise vastus: “Isand, ma näen, et sa oled prohvet” (s 19) ei ole mitte üksnes oma pattude ülestunnistamine, vaid ka tunnistus Jeesusest kui Kellestki erilisest. Pane ka tähele, et kui naine püüab jutu teemat muuta, siis Jeesus ei suru peale naise pattudest rääkimist. Selle asemel haarab Ta kinni naise poolt väljapakutud teemast ja osutab tõele juhtides naise tähelepanu Enda, mitte kui prohveti, vaid Messia peale. Naine, kellele Jeesus on tõsist muljet avaldanud – eelkõige kahtlemata Tema saladuste teadjana – usub Temasse.

Jälgi naise tunnistust oma rahvale (s29-39). Mis talle Jeesuse juures kõige enam muljet avaldas? Kas tema tunnistuses ei peitunud ka mõningane oma pattude ülestunnistus? Kui mõjus oli tema tunnistus Jeesusest?

Issand muutis selle naise, kes polnud kindlasti mingisugune puhtuse ja vagaduse musterkuju, oma võimsaks tunnistajaks. Mida õpetab see lugu sulle 1) kohtumõistmisest teiste südame üle ning 2) andestusest ja armust ka suurimale patusele?

Edasiseks uurimiseks: Loe 5 BC lk 607, 608, 656, 657, 669, 670, 785, 786, 940-942; Ellen G. White'i raamatust "Ajastute igatus" orig lk 524-536.

"Üks asi, mida Marta vajas, oli tõsine, pühendunud meelsus, sügav soov õppida tundma igavese elu ja vaimuliku kasvamise saladusi. Marta oleks pidanud vähem muretsema kaduvate asjade pärast ja rohkem kasutama aega igavestele. Jeesus soovis õpetada oma järelkäijaid kasutama igat võimalust omandada teadmisi päästmisest" (DA, orig lk 525).

"Üks Luuka evangeeliumile iseloomulikest joontest on selle sagedased viited Kristuse teenistusele Palestiina naiste heaks ja mõnede naiste teenistusest Tema heaks. See on uus nähtus, sest üldiselt oli juudi naiste avaliku elu roll suhteliselt tühine, ehkki erandjuhtudel oli näiteks prohvet Eliisagi aidanud naisterahvaid ja nemad olid teeninud teda" (5 BC, lk 769).

Küsimused aruteluks:

1. Meenuta lugu Maarjast, kellele öeldi, et temast saab Jeesuse ema. Tuleta veelkord meelde kõik neid kummalisi asju, mida tal tuli uskuda ja millest ta ei võinud kuidagi aru saada. Kui palju peame meie kristlastena usus vastu võtma asju, mida me tegelikult kuidagi mõista ei saa. Ent vaatamata sellele, et me neid ei mõista, me siiski usume ja oskame oma usku ka põhjendada. Arutlege hingamispäevakooli klassis selle üle, miks me saame ja peame uskuma Jumala poolt öeldusse sõltumata sellest, kas me seda mõistame või mitte. Kuidas aidata inimest, kellel on raske uskuda asjadesse, mida lõppkokkuvõttes saabki ainult usus vastu võtta?

2. Miks peab kogudus julgustama naiste jüngrikesolemist ajal, mil enamik kogudustest koosnevad valdavalt naistest?

3. Jeesus tõi enesega kaasa põhjapanevad muutused, vabaduse, uuendused. Temalt said inimesed elujõudu, Ta osutas neile siirast tähelepanu ja toetas neid. Tema juuresolek välistas hoolimatuse inimeste suhtes, nende marginaliseerimise või tõrjumise. Tänapäeva jüngrid peavad järgima Jeesuse eeskujutegemata inimestega suheldes vahet nende klassikuuluvuse, kultuurikeskkonna, soo, rahvuse ja päritolumaa põhjal. Kuidas aidata oma kogudusel jääda kohaks, kus iga inimene on teretulnud ja võib leida endale sobiva rolli teiste teenimisel?

6. õppetükk: 2. – 8. veebruar

Etniline päritolu ja jüngerlus

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Mt 15:21-28; Lk 7:1-11; Jh 1:3; Ap 10:28, 34, 35; 11:25-30.

Meelespeetav tekst: “Ma olen kõigile saanud kõigeks, et igal juhul mõned päästa” (1Ko 9:22).

Jim tundis kutset viia evangeeliumisõnum võõrale maale. Kohale jõudes selgus, et tolle maa rahval oli kõigile võõramaalastele proovikivi ja vaid need, kes selle läbi tegid, võisid nende keskele jääda. Võõras pidi jooma tema jaoks valmistatud jooki tohtimata seda väljaoksendada ka joomise ajal. Jim jälgis, kuidas suguharu valmistas talle jooki, mille koostisosadeks oli piim, inimese sülg, veri, läbimälutud taimed ja muud taimsed komponendid. Valmis jook nägi välja ja lõhnas okseleajavalt. Mehel polnud muud valikut kui palvetada ... ja juua. Kõikide (eelkõige aga tema enda) üllatuseks suutis Jim joogi alla neelata ja see ka jäi tema sisse. Nii teenis ta välja õiguse sinna jääda.

Evangeeliumitööga võivad kaasneda veidrased kohustused – vajadusel tuleb süüa-juua kummalisi segusid ja saada kõigile inimestele kõigeks selle nimel, et mõnedki päästa. Niisugused võivad olla jüngriksolemise väljakutsed ajal, mil evangeelium levib kogu maailma ka läänelikust kultuurist radikaalselt erinevatesse paikadesse.

Pilk nädalale: Milliseid näiteid on meil Jeesuse teenistusest mittejuutide heaks? Kes olid “jumalakartlikud” paganad ja mida õpetavad nemad meile jüngriksolemisest? Mida on meil õppida Antiookia koguduse eeskujust?

Jüngrid samaarlaste seas

Otsi üles järgmised kirjakohtad. Mida räägivad need Jumala suhtumisest eri rassidesse ja rahvastesse? Jh 1:3; Ap 10:28. 34. 35; 17:26-28; Heb 2:9.

Pühakiri ei jäta ruumi kaksipidi mõtlemiseks: Kristus mitte üksnes ei loonud kogu inimkonda, vaid Ta ka suri kogu inimkonna eest sõltumata inimese rassist, rahvusest ja etnilisest päritolust. Kristuse surma kõikehõlmavus, tõsiasi, et Tema suri iga inimese eest siin maa peal, peaks olema enam kui piisav tõend sellest, kuivõrd vastuvõetamatud on Jumalale kõikvõimalikud eelarvamused.

Pole mingi ime, et maa peal olles teenis Jeesus mitte üksnes juutide, vaid ka mittejuutide heaks. Paulust peetakse küll paganate apostliks, kuid enne teda tunnistas juba Jeesus neile Jumala armastusest.

Loe Lk 17:11-16 ja Jh 4:39-42. Mis süna toimub? Mida peak-sime neist kirjakohtadest kõrva taha panema?

Möödunudnädalases õppetükis nägime, kuidas kaevule tulnud naine jättis kõik oma veenõud sinnapaika ja läks kutsuma külaelanikke Jeesusega kohtuma pärast seda, kui Ta oli naisele rääkinud kõigest, mida too elu jooksul teinud on. Naine pakkus isegi välja võimaluse, et tegu võib olla Messiaga. Pühakiri ütleb, et paljud külaelanikud uskusid naise sõnu tänu tema tunnistusele. Kui nad Jeesust kohtasid, palusid nad Tal tungivalt jääda, tõenäoliselt selleks, et Ta neid õpetaks.

Lugu kümnest pidalitõbisest (Lk 17:11-16) räägib samuti Jeesu-se tööst samaarlaste heaks. Kümnes ja ainuke Teda tänama pöördu-nud pidalitõbine oli samaarlane. Täna des valjul häälel Jumalat näi-tas ta üles tänuikkust Jeesusele imelise tervendamise eest. Jeesus kinnitas samaarlasele, et tema usk tegi ta terveks. Siinkasutatud kree-kakeelne tervendamist märkiv sõna tähendab põhimõtteliselt pääst-mist. Nii osutab see tõsiasi jale, et samaarlase usk ei päästnud teda mitte üksnes füüsilises, vaid ka vaimulikus mõttes. Jeesus nimetab samaarlast võõramaalaseks. Vaatamata sellele, et tegu oli samaarlase ja võõramaalasega, ei lükka Jeesus teda endast eemale, vaid tasub talle tema ülesäidatud usu eest. Säärased kohtumised kinnitavad, et Jeesus ei käitunud vastavalt tollaegsetele eelarvamustele.

Üks asi on öelda, et meie südames ei tohi olla kohta eelarva-mustel ja hoopis teine asi ka tegelikkuses neist mürgistest tun-netest vaba olla. Kuidas on praktiliselt võimalik purustada oma südames valitsevate eelarvamuste sidemed?

Jumalakartlikud paganad

Esimesel saajandil kutsuti mõningaid paganaid jumalakartlikeks. Nimeliselt võtsid nad vastu judaistliku usu, tegid sünagoogidele annetusi ja osalesid hingamispäevastel jumalateenistustel. Samas ei lasknud nad end uute usklike na ristida ega võtnud ka omaks kõiki rabide ettekirjutusi. Üks niisugune oli tseentuurio ehk väepealik, kellest räägitakse Lk 7:1-11.

Loe Lk 7:1-11. Mida tunnistab antud kirjakoht selle paganjüngri usust ja iseloomust?

“Jeesusele kõneles see roomlane tööst, mida teostab evangeelium paganate hulgas. Rõõmuga vaatas Ta tulevikku, mil inimesed kõigist rahvastest kogutakse Tema kuningriiki” (DA, orig lk 317).

Apostlite tegude raamatu 10. peatükk mainib veel ühte Rooma ametnikku. Korneelius oli pühendunud jumalakartlik tseentuurio. Ta oli helde hädasolijate vastu ja innukas palvetaja. Jumal saatis talle ingli teatama, et tema anded on Jumalale olnud vastuvõetavad ja tema palveid on kuulnud ning saatis ta välja Peetrust otsima. Vastupidiselt juudi tavadele tuligi Peetrus tema kotta, mille eest ta hiljem ka noomida sai. Ent Jumal õpetas Peetrusele mitte nimetama ebapuhtaks neid, keda Tema oli puhastanud.

Peetruse jutluse ajal Korneeliuse majja kogunenud inimestele (Ap 10:44-46) langes peale Püha Vaim õnnistades kohalviibinud juutide hämmastuseks ka paganaid nelipühi kogemusega.

Loe Ap 11:1-3. Milline oli juudi soost jüngrite reaktsioon toimumule? Miks tundub see tänapäeval sedavõrd uskumatuna? Mida õpetab meile nende käitumine?

Palun, siin nad on – ennast Jeesuse järelkäijaiks pidavad inimesed, kes ikka veel ei mõista evangeeliumi kõikehõlmavust. Nende reaktsioon peab olema hoiatuseks meilegi, et me ei lubaks end mõjutada kultuurilistest, hariduslikest ega sotsiaalsetest teguritest, sest see on vastuolus Kristuse põhimõtetega ja takistab meil elamast niisugust elu, mida Tema meilt ootab.

Kaanani naine

Oma teenistuse ajal jõudis Jeesus ka Tüürose ja Siidoni aladele. Teatud mõttes oli Tal sel hetkel vaja linnast lahkuda pingestuvate suhete tõttu rahvajuhtidega. Neil paganate aladel peatus Ta ühes majas sooviga, et Tema sealviibimine jääks salajaseks (Mat 7:24). Ometi leidis Kaanani naine peagi Ta üles.

Loe Mat 15:21-28 ja vasta järgmistele küsimustele:

1. Miks nimetab naine Jeesust Messiaks ehk “Taaveti Pojaks”? Mida räägib see tema teadmistest Jeesuse kohta?

2. Kuidas reageerivad naise peale Jeesuse jüngrid ja miks oli selline käitumine neile omane? _____

3. Kuidas palub see naine abi? Kuidas väljendub tema täielik abitus? _____

4. Millisest suhtumisest ei lase naine end heidutada jäädes oma palves järjekindlaks? _____

Hoolimata sellest, et ta kuulus põlatud rahva sekka, kes oli ajalooliselt kaua aega olnud Iisraeliga vaenujalal, hoolimata esialgu näilisest Jeesuse tähelepanematuses tema vastu, hoolimata jüngrite suhtumisest ning hoolimata isegi Kristuse esimestest sõnadest talle teadis naine, et Jeesus on tema ainus lootus. Võib-olla oli tema järjekindluse ajendiks meeleheide. Kes seda öelda oskab. Selge on ainult see, et lõppude lõpuks sõltume me kõik täpselt samamoodi Kristusest, tunnistame me seda endale või mitte.

Jeesus tahtis anda oma jüngritele meeldejäáva õppetunni. Kristuse eesmärk oli näidata neile vajadust levitada evangeeliumi ka mittejuutide seas ning Ta õpetab seda oma jüngritele vastandades tavapärase suhtumise Enda käitumisega. Tema kaheteistkümnel apostlil tuli õppida, mida jüngrikoolemine õieti tähendab.

Heida veelkord pilk sellele naisele. Kuidas aitab tema suhtumise, tegude, sõnade ja usu eeskuju meil saada paremaks Jeesuse järelkäijaks?

Filippus ja Etioopia kojaülem

Üks meeliköitvamaid lugusid jüngriksolemisest on kirja pandud Ap 8:26-40. Siin räägitakse Filippusest ja eunuhhist.

Loe kogu lugu (Ap 8:26-40) ja vasta küsimustele:

1. Mis näitab, et sellel mehel olid algetadmised tõest olemas ning et ta oli tõsine tõeotsija? _____

2. Milline osa tema jüngrikssaamisel oli Pühakirjal? _____

3. Mida ütles Filippus, et meest ristimiseks valmistada? _____

4. Mida õpetab jüngriksolemisest Filippuse roll antud loos? Millised Filippuse iseloomuomadused tegid temast sedavõrd hea tööriista Issanda käes? _____

Selles loos mängib võimsat osa jumalik ettenägevus. Kuuletudes inglile kohtub Filippus maanteel eunuhhiga. Huvitav on seegi, et Filippus oli teel Jeruusalemmast Gazasse (kas pole teatud mõttes sümboolne?). Etiooplase näol on ilmselgelt samuti tegu jumalakartliku mehega. Peale selle loeb mees Filippusega kohtumise hetkel Piiblit ja mitte suvalisest kohast, vaid Jesaja raamatut ning mitte lihtsalt Jesaja raamatut, vaid suurimat Messiasit kõnelevat ettekuulutust kogu Piiblis - Jesaja 53. peatükki. Siin räägitakse Kristuse asendus-surmast meie eest. Pärast seda, kui Filippus on kojaülemale teksti tähenduse lahtiseletanud, jõuavad nad vee äärde, kus kojaülem tahab end ristida lasta. Kõik need erinevad tükid liituvad moodustades täiusliku terviku.

Loe Ap 8:39. Eunuhh jätkab oma teed ülistades kindlasti Jumalat teadasaadud tõe eest, et Jeesus on surnud tema pattude eest.

Me oleme harjunud rõhutama, et usk pole tunne ja et peame jääma usus kindlaks ka siis, kui tunneme end halvasti. Samas, miks peame meie, kellele on tänu Jeesuse surmale andestatud kõik patud, sõltumata olukorrast alati kandma südames rõõmu?

Antiookia kogudus

Stefanose tapmisele järgnenud tagakiusamine ja Sauluse tegevus enne pöördumist viis evangeeliumi paljudele maadele. Sealhulgas jõudis see ka Süüria Antiookiasse, kus toimus esimene organiseeritud evangeeliumikuulutamine paganaille. Luukas ütleb, et selle töö taga oli Issand ja “suur oli nende arv, kes uskuma hakates pöördusid Issanda poole” (Ap 11:21). Koguduse kasv oli nii tähelepanuväärne, et Jeruusalemmas asuvad vanemad saatsid töötegi jaoks abiks Barnabase.

Antiookiasse jõudnud Barnabas otsis üles Tarsose Sauluse endale abiks. Sellel on kogudusele positiivne mõju. Kogudus ei hakka mitte üksnes kasvama, vaid ta omandab ka sotsiaalse rolli – hoolitsemise abivajajate eest ja evangeeliumilevitamise ülesande.

Loe Ap 11:25-30. Millest siin räägitakse? Kuidas reageerib kogudus? Mida õpetab see meile kohustustest, mis meie peale on pandud?

Pööra tähelepanu sellele, et Paulus ja Barnabas õpetasid aasta jooksul paljusid inimesi. Mida räägib see õpetamise tähtsusest jüngerriksoleku puhul?

Ap 13:1-3 räägib samuti algristikoguduse tekkest. On teada, et Barnabas oli Küprosel pärit juut, Saulus pärines loomulikult Tarsoselt, mis ei kuulunud samuti Iisraeli koosseisu. Manaeen oli kas nelivürst Herodese hea sõber või kasvend. Siimeoni kutsuti Nigeriks, mis tähendab ladina keeles *musta*. Luukius oli pärit Põhja-Aafrikas asuvast Küreenest. Selle teabe põhjal võime öelda, et Antiookia koguduse juhtkonna moodustas etnilises mõttes kirev seltskond, kusjuures mõned juhtidest polnud isegi mitte juudid.

Need juhid võtsid oma jüngerriksolemist väga tõsiselt. Nad teenisid Issandat paastu ja palvega. Just sellele kogudusele, mis jüngerriksolemisse nii tõsiselt suhtus, ilmutas Vaim Jumala tahet edasise töö suhtes. Saulusele ja Barnabasele anti volitused viia evangeelium maailma otsteni vastavalt Ap 1:8 ja kogudus pühitses [pühitsema – pühaks otstarbeks eraldama] nad selleks tööks.

Niisiis näeme antud kirjakohtadest, et jüngerriksolemise nurgakivideks oli jüngerite (nii juutide kui paganate) misjonitöö, Pühakirja õpetamine, tööliste pühitsemine ja Issandale pühendumine.

Abivajajate vajaduste rahuldamine annab kogudusele hindamatu teenimise ja tunnistamise võimaluse. Meie ümber on palju hädalisi. Kui hästi kasutad sina neid paljusid võimalusi aidata hädasolijat ja tunnistada Jeesusest?

Edasiseks uurimiseks: loe 5 BC lk 626, 627, 1021-1025; Ellen G. White'i raamatust "Ajastute igatsus" orig lk 315-318; 399-403; 621-623; Jh 12:20-33; Ap 9:1-31; 22:1-21; 26:2-18.

"Ta ei olnud Kristust kunagi näinud, kuid kuuldused Temast olid süüdanud roomlase usu. Juutide vormilikkusest hoolimata oli mees veendunud, et juutide religioon oli parem roomlaste omast. Ta oli juba murdnud need rahvusliku eelarvamuse ja vihkamise barjäärid, mis lahutasid vallutajaid vallutatud rahvast. Ta oli osutanud austust juutide jumalateenistusele ning kohelnud lahkelt juute kui Tema kumardajaid. Kristuse õpetustes, mis tema kõrvu kandusid, leidis ta rahu oma hingeigatsusele. Kristuse sõnad äratasid temas peidus olnud usu" (DA, orig lk 315).

Küsimused aruteluks:

1. Heida hoolikam pilk Antiookia kogudusele. Mida on teie kogudusel õppida Antiookia koguduselt, et teie tunnistus Kristusest oleks tõhusam?

2. Kogudusena on adventistid väga edukad inimeste kogudusega liitmise alal, mida tõestab kasvav ristimiste arv. Meie probleemiks on aga jüngriksolemise küsimus ehk mis saab uutest koguduseliikmetest peale ristimist. Liiga paljud meiega liitunuist lahkuvad kogudusest kiiresti. Millised mõtted tekivad sinul sellega seoses? Missugused olid sinu ristimise- ja kogudusega liitumise järgsed jüngriksolemise kogemused? Mis oleks võinud olla teisiti? Mida saab teie kogudus teha selleks, et uutest liikmetest kasvaksid tõelised jüngrid? Arutlege sel teemal hingamispäevakooli klassis.

3. Eunuhh luges Jesaja 53. peatükki. Loe ka ise salme, mis räägivad Jeesuse surmast meie heaks. Mida on Jeesus nende järgi meie heaks teinud? Millist lootust see meile annab? Miks on vältimatu seada Tema ristisurm meie tunnistuses alati esikohale? Miks on hädavajalik, et meie kui Issanda jüngrite elu keskmes oleks Rist ja sellel kordasaadetu?

7. õppetükk: 9.-15. veebruar

Ettevalmistus jüngerluseks

Hingamispäeva pealelõuna

Käesoleva nädala õppeaine: Matteuse 5.-7. ptk; 10:1, 10:5-11:1; Mk 3:1-19; Lk 6:12-16.

Meelsespeetav tekst: “Teie olete maailma valgus. Ei saa jääda varjule mäe otsa ehitatud linn. Mitte keegi ei pane peale küünla läitmist seda vaka alla, vaid küünlajalale, ja see valgustab kõiki, kes majas on. Samal moel laske oma valgus paista teiste ees, nii et nad võivad näha teie häid tegusid ja anda au teie Isale taevas” (Mt 5:14-16, NRSV).

Jünger on Jeesuse Kristuse õpilane, kes püüab püsivalt muutuda Õpetaja sarnaseks. Just nagu Jeesus õpetas ja saatis välja oma jüngreid, tuleb igal kohalikul kogudusel seada sisse tõhus programm jüngerite aitamiseks, julgustamiseks ja arendamiseks. Lõppude lõpuks, mis sellest kasu on, kui inimesed, keda ristime, peagi lahkuvad? Me ei ole siis ustavad oma jumalikule ülesandele, sest Jeesus ütles: “Minige siis ja õpetage kõiki rahvaid, ristides neid Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse” (Mt 28:19); kummatigi tuletub sõna, mis tõlgitud “õpetage” kreeka sõnast, mis tähendab ka “jüngreid tegema”. (Tõesti, arvukad versioonid tõlgivad selle sel viisil.)

Käesoleval nädalal vaatleme ettevalmistust jüngerluseks.

Pilk nädalale: Kuidas Jeesus oma jüngreid ette valmistas? Milliseid põhimõtteid saame endi jaoks õppida jüngerlust puudutavatest Jeesuse sõnadest jüngeritele, enne nende välja saatmist? Mida saame õppida jüngerluse jaoks nii olulise tähtsusega Mäejutlusest? Mislaadi vastupanu peaksid Kristuse jüngrid ootama?

Apostlite määramine

Markuse evangeeliumi 3. peatükk algab Jeesuse sisenemisega sünagoogi ja kuivanud käega mehe tervendamise hingamispäeval – üks Tema kuulsaid tervendamisi hingamispäeval. Salmides 1-12 leiame silmapaistva ironia: juhtivate isikute sooviks oli, mil moel nad võiksid Teda tappa, kuna suur rahvahulk parvles Tema ümber. Üks grupp kartis Tema väge; teine grupp ihaldas olla selle väe poolt õnnistatud ja soositud.

Loe Mk 3:13-18. Mis siin toimus? Vaata ka Lk 6:12-16.

Mõlemast aruandest selgub, et teatud ajal eemaldus Jeesus suu-
rest Talle järgnenud rahvahulgast, võttes endaga valitud grupi jünge-
reid. Nende hulgast valis Ta siis välja kaksteist täitma apostlite üles-
andeid.

Selle ülesande jaoks valis Jeesus need, keda Ta soovis. See vih-
jab, nagu näinud oleme, et algatus kuulub Temale. Tema esitab kutse,
meie vastame. See tähendab, et meil tuleb olla teenimiseks kõlbli-
kud, ükskõik mil määral meid teenima kutsutakse.

Mis on erinevus jüngrite ja apostlite vahel? Jüngrid olid õpila-
sed. Nad järgnesid meistrile, õppimaks koos temaga. Termin “apostel”
tuleneb kahest kreeka sõnast “apo” ja “stella”, vihjates “kusagilt
saatma”. Apostel oli eriülesannetega saadik, saadetud esindama mõnd
meistrit või kuningriiki. Kuigi nii jünger kui apostel on õpilased, sai
apostel lisaõpetust, olemaks läkitatud välja meistri või organisat-
siooni esindajana.

Jeesus määras need kaksteist, nii et nad võiksid olla koos Tema-
ga ja et Tema võiks saata neid välja jutlustama. Matteus ütleb, et Ta
“andis neile meelevaldajada välja kurje vaime ja parandada kõiki
tõbesid ja haigust” (Mt 10:1, NIV). Näib, et Ta valis nad, andmaks
õpetatud töölisi, abistamaks hoolitsemises suurte rahvahulkade eest,
kes järgnesid kõikjale, kuhu iganes Ta läks (lühendatult: *SDA Bible
Commentary*, vol. 5, p. 322.).

**Kui rahul oled sina tööga, mida teed Issanda jaoks? Kas peak-
sid tegema rohkem? Kas suudaksid teha rohkem? Mis hoiab sind
tagasi? Kas pole see enamikel juhtudel sinu isiklik uhkus ja ise-
kus?**

Mäejutlus

Paljud näevad Mäejutluses (Mt 5.-7. ptk) Jeesuse avakõnet, milles Ta visandas oma kuningriigi eetika. Mitmel viisil on see ka jüngerluse manifest, sisaldades Kristuse ustavaks jüngriks olemise tähtsaimad põhimõtted.

Loe Mt 5:1. Milline oli selle jutluse taust? Kellele Ta selle otseselt suunas?

Kes oskaks arvata, kui palju raamatuid on kirjutatud selle jutluse tõlgendamiseks? Meie eesmärgiks on vaadelda selles seiku, mis eriliselt vastavad küsimusele, mida tähendab olla Jeesuse jünger.

Loe Mt 5:13-16. Milline on siin sõnum meile Kristuse jüngritena? Miks on need sõnad eriti olulised meile kui adventistidele, mõeldes meie arusaamisele kolme ingli sõnumist Ilm 14:16-12?

Loe Mt 6:5-13. Millise olulise õppetunni annab siin Jeesus meile jüngriks olemise jaoks?

Loe Mt 6:19-21. Miks on need sõnad, mitmel moel, tõelise jüngerluse olemuse tuum? Küsi endalt, “kus on minu varandus [see tähendab, kus on minu süda], kas taevas või maa peal?” Kui sulle su vastus ei meeldi, mida saad teha selle muutmiseks?

Mäejutlus, järg

Nagu ühes eelnenud õppetükis mainitud, on üks suuremaid võitlusi, millega kogudusena silmitsi seisame, uute liikmete säilitamine, nende hoidmine karja hulgas peale nende ristimist. Kõik see seonduv jüngerluse teemaga, õpetamaks inimestele, mida tähendab olla Kristuse järgija, Tema uue kuningriigi kodanik. Mäejutlus on täis näiteid ja õpetusi, milliseid kõigil Kristuse jüngritel tuleb järgima õppida. Jätkates selle jutluse uurimist küsi endalt: „Kuidas saan rakendada need õpetused oma isiklikus elus? Samuti küsi, kuidas saab meie kogudus neid uutele liikmetele paremini õpetada, tehes nad Kristuse paremateks jüngriteks?”

Loe Mt 7:1-5. Milline tähtis õpetus ja hoiatus antakse siin, mille õppimine on olulise tähtsusega kõigi Kristuse jüngrite jaoks?

Loe Mt 7:15-20. Miks on oluline mõista, mida Jeesuse siin ütleb? Millised tõsised küsimused on siin kaalul? Kuidas mõistame neid sõnu koos teiste Piibli tõotustega päästmisest usu ja mitte tegude läbi?

Juhtnöörid Misjoniteekonnaks

Jeesuse töötus, et Tema jüngritest saavad inimeste püüdjad (Mt 4:19), ei täitunud koheselt. Esmalt jälgisid nad Tema tegusid. Teenides Galileas, „kuulutades kuningriigi evangeeliumi ja parandades igasugust tõbe ja haigust”, nägi Ta rahvahulki ja tundis neile kaasa, „sest nad olid vintsutatud ja abitud nagu lambad ilma karjaseta” (Mt 9:35, 36, NIV). Ta ütles oma jüngritele: „Lõikust on palju, aga vähe töötajaid,” ja kutsus neid paluma lõikuse Issandat saatma välja töötajaid” (s 37, NIV).

Loe Jeesuse sõnad kaheteistkümnele (Mt 10:1, Mt 10:5-11:1). Millised neis sõnades leiduvad põhimõtted sobiksid meile tänapäeval, meie töös püüda „teha” jüngreid?

Nendest tekstidest võiksid Kristuse nüüdisaegsed jüngrid palju teada saada. Üks asi, mis peaks selgelt esile tulema, on see, et Kristusest tunnistamine ei muutu kergemaks. Saab olema vastupanu, rahutust ja mõningail juhtumel tagakiusamist. Järelikult ei peaks me olema üllatunud kõige mainitu toimumisel. Meile peaks muret tege-ma see, kui neid ei toimu.

Loe uuesti tänased tekstid. Missugust vastupanu, segadust ja kannatust peaksime ootama? Mil moel oled sa oma isiklikus elus kogenu-d midagi Jeesuse poolt peaaegu kaks tuhat aastat tagasi öeldust?

Jeesus ei töotanud oma jüngritele muretut aega. Koguduse ajalugu tõendab, kui täpsed olid Tema sõnad. Ometi, isegi nende hoiatuste keskel, ütleb Issand neile meestele imelised julgustuse ja lootuse sõnad. Loe neid sõnu, neid töötusi ja toetu neile ise-enese suhtes. Mida sulle eriti vajalikku saad sa neist just praegu rakendada?

Seitsmekümne läkitamine

Luukas mainib ainsana, et Jeesus määras seitsekümmend jüngrit ning saatis nad misjoniteekonnale (Lk 10:1-23; vaata ka 2 Ms 24:1, 9). Tema juhised olid mitmeti sarnased juhistelega, mis Ta andis kahesteistkümnemele. Peale juhtnööride andmist saatis Jeesus jüngrid kahekaupa neisse linnadesse ja paikadesse, milliseid Tal endal oli kavas külastada. Näib, et nende teekonnal oli ettevalmistav ülesanne Jeesuse omale. Teatud mõttes pidid nad ette valmistama inimeste jaoks tee Jeesuse vastuvõtmiseks, kui Tema tuleb. Mil moel sobib see kokku sellega, mida meil tänapäeval teha tuleb, aitamaks valmistada inimesi ette Jeesusega kohtumiseks?

Milline eelis oli nende kahekaupa läkitamisel? Mida saame omandada sellest endi jaoks tänapäeval?

Lk 10:17 ütleb, et seitsekümmend tulid oma teekonnalt tagasi rõõmuga, sest „ka kurjad vaimud alistuvad meile sinu nime tõttu!” Kahtlemata pidid nad olema olnud erutatud neile Jeesuse läbi antud väest ja nad tunnistavad, et see on Tema vägi. Jeesus, olles kinnitanud neile antud meeleva, soovib neil rõõmustada selle üle, mis tõepoolest tähtis on.

Loe Lk 10:20. Miks ütles Jeesus seda? Milline sõnum on neis sõnades ka meie jaoks?

Jeesuse nimel suurte tegude tegemine ei ole mingi päästmise tagatis (Mt 7:22,23), nagu leiavad ühel päeval paljud. Vaimulik positsioon, koguduse volitus, isegi suur edu hingede võitmisel ei oma tõelist tähtsust. Mis tõeliselt loeb, on meie taevas kirja pandud nimed, mida ei kustutata (Ilm 3:5), sest taevas kirja pandud nimi tähendab igavest elu Jeesuse läbi.

Me võime olla nii aktiivsed töös teiste heaks, et jätame hooletusse endi isikliku vaimuliku elu ja tervise. Mil moel saad vältida sellesse petlikku lõksu langemist? Samal ajal – mil moel tugevdab teiste päästmise heaks töötamine sinu isiklikku kõndimist koos Jeesusega?

Edasiseks uurimiseks: Loe SDA BC, vol 5, pp 322-326, 746-750; Ellen G.White „Ajastute igatsus”, org lk 312-314; 349-358; „Kasvatus”, org lk 79, 80; Markuse 6:6-13.

„Selles lühikeses salmis (Mt 5:1) on kolm võtit Mäejutluse tõelisele tähendusele (i) Jeesus hakkas õpetama KUI TA ÕLI MAHA ISTUNUD. Kui mingi juudi rabi ametlikult õpetas, siis ta istus. ... Niisis just see vihje, et Jeesus oma jüngrite õpetamiseks maha istus tähendab, et õpetamine on keskne ja ametlik. (ii) Matteus jätkab öeldes, et KUI TA AVAS OMA SUU, õpetas Ta neid. ... Kreeka keeles omab see fraas kahekordset tähendust. (a) Kreeka keeles kasutatakse seda teatud tõsise, kaaluka ja väarika teate väljendamiseks. ... (b) Seda kasutatakse sellise isiku lausungi puhul, kes tõepoolest avab oma südame ja valab täielikult välja oma meelelaadi. Seda kasutatakse lähedalt tuttavate õpetamiseks ilma mingite omavaheliste barjäärideta. ... (iii) Küsimus on selles, et meie uuritava lause kreeka keeles tegusõna „õpetas” ei ole aorist (teigusõna eriline minevikuvorm mõnes indoeuroopa keeles), vaid lihtminevikus ja seetõttu kirjeldab korratud ja harjumuslikku tegevust ning tõlge peaks olema: „See on, mida ta tavatses neile õpetada.” Matteus on öelnud sama lihtsalt nagu kreeka keel seda ütleb, et Mäejutlus ei ole üks Jeesuse jutlus, peetud ühel erilisel ajal ja erilisel korral; see on kõige selle tuum, mida Jeesus pidevalt ja harjumuslikult oma jüngritele õpetas” (William Barclay, *The Gospel of Matthew*, Philadelphia: The Westminster Press, 1975, vol 1, pp 86, 87).

Küsimused aruteluks:

1. Millist jüngriluse programmi omab teie kohalik kogudus? Millised on selle tugevad punktid? Millised on nõrgad punktid? Milliseid praktilisi samme saab teie kogudus astuda, olemaks tugevam jüngriluse alal?

2. Kui keegi inimene liitub teie kohaliku kogudusega, mida saad sina isiklikult teha, et aidata seda inimest jüngriks muutuda. Milliseid erilisi ande võiksid sa omada, millest võib abi olla? Samuti, kuidas on teie hingamispäevakooli klassiga? Milline osa saab ja peab sel olema jüngriks tegemise protsessis?

3. Jüngriks tegemine nõuab jüngrid, neid, kes teavad, mida tähendab järgida Jeesust, õppida Jeesuselt, olla Jeesuse jäljendaja. Mida õppisid sina sel nädalal vaadeldud tekstidest ja mis rakendatult sinu elus võiksid sind paremini ette valmistada tegemaks uusi liikmeid jüngriteks?

8. õppetükk: 16.-23. veebruar

Jüngerluse kogemine

Hingamispäeva pealelõuna

Käesoleva nädala õppeaine: Mt 17:1-13; 18:1-4, 24; Mk 8:27-30; Jh 6:43-58.

Meelespeetav tekst: „Ja kui ta oli kutsunud rahva enese juurde koos oma jüngritega, ütles ta neile: „Kes iganes tahab tulla minu järele, salaku end ja võtku oma rist enese peale ja järgnegu minule” (Mk 8:34).

Kõigis evangeeliumeis räägitud jutustustes Jeesusest võime leida aineklikku, mis aitab meil mõista, mida tähendab olla jünger.

Kui me loeme, peaks üks punkt üha uuest esile kerkima: JÜNGERLUS ON KOGEMUS. Olemaks tõeline Kristuse järgija, vajame kogemust Jeesusega. Meil on vaja tunda Jeesust, on vaja olla Jeesuse poolt muudetud; meil on vaja saada osa Jeesusest ja sellest, mida Ta meile pakub.

Mõistuse teadmistest ei piisa; olla võimeline tsiteerima Piibli tekste pole küllaldane; doktriinide tundmisest ei piisa. Et olla Kristuse jünger, peab sul olema isiklik kogemus Temaga, kogemus, mis on muutnud ja üha muudab sinu elu.

Selle nädala õppetükk aitab meil paremini mõista, mida mõnimgad neist kogemustest sisaldama peavad.

Pilk nädalale: Mida tähendab süüa Kristuse liha ja juua Tema verd? Milliseid usu õppetunde saame omandada sündmustest Muutmise mäel? Miks ütleb Jeesus meile, et peame saama väikeste laste sarnaseks? Mida tähendab kanda oma risti Jeesuse pärast?

Eluleib

Loe Jh 6:43-58. Millise olulise vaimuliku õpetuse annab Jeesus siin? Miks on Tema poolt siin öeldu nii tähtis kõigi isehakanud jüngrite jaoks? Miks on need tõed nii olulised nende jaoks, kes püüavad teisi jüngriks teha?

Ei ole mingi kokkulangevus, et Jeesus rääkis need sõnad varsti peale viie tuhande söötmise imet (Jh 6:1-14). Rahva reageering näitas siiski, et nende südamed olid ikka veel suunatud maistele asjadele, et nad vaatasid Jeesust ilmaliku kuningana, kes võiks rahuldada nende ajalikud tarbed. Kuid Jeesus ei tulnud selleks; see ei olnud Tema esmane eesmärk.

Mida rääkisid tänased tekstid meile Jeesuse tuleku eesmärgist? Vaata ka Jh 6:26, 27.

„Süüa Kristuse liha ja juua Tema verd tähendab võtta Ta vastu isiklikuks Päästjaks uskudes, et Tema andestab patud ja et Temas oleme täiuslikud. Jälgides Tema armastust, püüdes selles, n.ö. juues seda endasse, muutub meie iseloom Tema iseloomu sarnaseks. Selleks, milleks toit on ihule, peab Kristus saama hingele. Toidust pole meile mingit kasu, kui me seda ei söö. Samuti ei tähenda Kristus meile midagi seni, kuni me ei tunne Teda isikliku Päästjana. Teoreetiline tundmine on asjatu. Meil tuleb Temast toituda, võtta Ta vastu oma südamesse, nii et Tema elu saab meie eluks. Tema armastus, Tema arm peab sulama meisse”(Ellen G. White, *Ajastute igatsus*, org lk 389).

Milline on olnud sinu isiklik kogemus Kristuse „liha“ söömise ja Tema „vere“ joomisega? Kuidas sa seda teed ja milliseid muutusi on see su ellu toonud? Valmistu sellest klassis rääkima.

Lapsed ja jüngerlus

Mt 18:1 tulid jüngrid Jeesuse juurde, tundes huvi selle vastu, kes pidi olema suurim taevariigis. Miks esitasid nad sellise küsimuse? Paralleelsed aruanded näitavad, et jüngrid tegelikult vaidlesid omavahel selle üle, kes neist oleks suurim Jumala kuningriigis (Mk 9:33, 34; Lk 9:46-48). See osutas mitte ainult jüngrite tundetust, vaid näitas ka nende viletsat arusaamist alandlikkuse ja armastuse põhimõtetest, mis on Jeesuse kuningriigi tähtsaimad elemendid.

Kuidas Jeesus neile vastas? Mt 18:1-4. Mis on laste juures sellist, mis teeb neist kohased näited jüngerlusest?

Mõttele selle tähtsuse üle, mida Jeesus ütleb. Kui me ei pöördu, kui me ei saa väikeste laste sarnaseks, ei sisene me Tema kuningriiki. Teisisõnu – me oleme kadunud!

Jeesuse sõnadele saab vaadata mitmeti. Võib-olla on nende tekstide võtmesõna „alandlik”. Jüngritena tuleb meil olla alandlikud nagu lapsed. Me peame tajuma oma täielikku vajadust ja sõltuvust Jumalast, meie Isast, just nagu lapsed mõistavad vajadust nende isiklike vanemate järele. Lapsed ei saa iseseisvalt ellu jääda; meie ei saa ellu jääda ilma Jumalata. Ja see on väga oluline, et me oma vajadust tunnistame. Patt sai maa peal alguse Aadama ja Eeva mõtteviisis, et nad võiksid teha kõike omal moel, lahus Jumalast.

Lapsed usuvad sageli, mida me neile räägime, ilma sellest täielikult aru saamata. Samal moel, kui sageli tuleb meil õppida uskuma ja usaldama ilma täielikult mõistmata, millest Issand meile räägib?

Kui me peaksime täiuslikult mõistma kõike Jeesuse ja päästmise kohta enne kui me uskuma hakkame, siis me ei saaks kunagi päästetud. Me peame kogema pöördumist, millest Jeesus rääkis ja pöördumine hõlmab muutumist lapse sarnaseks, uskudes sellesse, mida me veel täiuslikult ei mõista. Sest, kui me täielikult mõistaksime kõike, kuhu jääks siis usu roll?

Muutumine ja läbikukkumine

Üks hämmastavamaid evangeeliumeis jutustatavaid kogemusi on see, mida nimetatakse muutumiseks, mille puhul ilmutas Jumal oma ligiolekut märkimisväärset viisil mõnele jüngrile.

Loe Mt 17:1-13. Millised kolm eriomast seika leidis aset, mis pidanuks suuresti tugevdama jüngrite usku?

1. _____
2. _____
3. _____

Jeesus ei kutsu meid iial üles jüngrilusele, olemaks vaid järgija, ilma andmata meile põhjusi uskumiseks. Loomulikult, kõigele ei vastata, kuid meile antakse küllalt põhjusi omada usku, küllalt põhjusi uskumaks isegi sellesse, mida me täielikult ei mõista. Ja kuigi me ei või kinnitada nende kolme mäel tehtu laadi, on meile Kristuse jüngritena antud küllalt, et uskuda Issandasse ja Tema headusesse. See, mida me usuga teeme (Jh 1:9; Ef 2:8), tingib selle, kas usk kasvab, seiskub või sureb välja.

Jüngrid omasid suurt eesõigust kogeda asju, mida enamus meist selles maailmas iial ei koge. Siiski, mida avaldavad meile nende kohta järgnevad tekstid? Mt 26:56; 69-75; Mk 9:30-32; Jh 20:19. Milliseid õppetunde saame nende kogemustest ammutada? _____

Mõnikord võime olla takerdunud hoiakusse: „Oh, kui vaid Jumal minu jaoks seda teeks, siis oleks mu usk tugevam või kui Jumal teeks seda minu jaoks...” Millised on sellise hoiaku hädaohud Kristuse jüngril jaoks? Milliseid positiivseid asju võime selle asemel teha, et ehitada üles ja kasutada usku, mida meile juba antud on?

Jutlus Õlimäel

Jeesuse kõnet Matteuse 24. ja 25. peatükis on nimetatud JUTLUS ÕLIMÄEL (sest Ta pidas selle jutluse Õlimäel). Jüngrite poolt tähelepanu juhtimine Heroodese templi suurejoonelisusele moodustas Jeesuse sõnade tagapõhja.

Millised on mõned Teise tuleku suurtest märkidest, millest Jeesus jüngritele selles jutluses rääkis?

Mt 24:4,5 _____

Salmid 9, 10 _____

Salmid 11-13 _____

Salmid 23-27 _____

Salmid 36-44 _____

Siit teame mitmeid olulisi mõtteid jüngerluse kohta. Võib-olla üks tähtsaimaist on, et jüngritena vajame valvsust vaimulike ohtude suhtes. Me elame keset suurt võitlust headuse ja kurjuse vahel, milles meid ründavad paljud pettused, millest mõned on nii suured, et kui see oleks võimalik, eksiksid ka äravalitud (Mt 24:24). Ja arvesse võttes Jeesuse sõnumi mõtteseost – kuna me läheneme aja lõpule, peame olema isegi veel valvsamad nende pettuste suhtes.

Järelkult peame olema kindlad, et meie ise oleme vankumatult veendunud selles, millesse usume ja miks me seda usume, ning et kui me võtame vastu uusi liikmeid, peab jüngriks tegemine sisaldama uute liikmete teadlikuks muutmist selliste pettuste olemasolust.

Loomulikult on alati parim tee tunda tõde; olla veendunud selles, mis on õige ja kindlaim moodus teada, mis on vale. Eriti lähenedes Jeesuse teisele tulekule, on väga oluline, et me pingutame tõsiselt jõudu, aitamaks kõiki liikmeid, eriti uusi, olla teadlikud aja märkidest ja ohtudest, millega võime neil aegadel silmitsi seista.

VALEKRISTUSED võivad mitte tingimata olla nähtavad kellegina, kes tuleb ja väidab end olevat Jeesuse. Millised on teised võimalused, mille kaudu saame olla eksiteele juhitud millegi läbi, mis anastab koha, mida üksnes Kristus meie südames pälvib?

Kandes risti

Markuse 8:27-30 küsib Jeesus jüngritelt, kelleks inimesed Teda peavad. Peale neilt vastuse saamist küsib Ta, kelleks nemad Teda peavad. Nendest kõigist öeldakse Peetruse kohta, et tema tunnistab Jeesuse Kristuseks. Jeesus keelas neid seejärel teistele Temast rääkida. Miks Ta seda tegi? Kas ei olnud kogu Tema tegevuse tuum anda inimestele teada, et Ta on Kristus?

Miks sinu arvates keelas Jeesus neid Temast rääkida? Kas võiks siin olla õpetus meile kui jüngritele selle kohta, et enne tegutsemist tuleb arvestada olukordi ja aega? Vaata ka Jh 4:25-30.

Pange tähele, mis toimub Markuse evangeeliumis järgmisena. Jeesuse vastus Peetrusele peaks olema põhiliselt kinnitanud neile, et Tema oli Messias. Kujutle, mis peab olema neil mõtteist läbi käinud, kui Ta hakkas neile rääkima, mis Temaga toimuma hakkab (Mk 8:31). Pane ka tähele, et taas on Peetrus see, kes reageerib, sama Peetrus, kes ainult vähesed salmid varem tunnistas Jeesuse messiaks (s 32).

Loe Jeesuse vastus Peetrusele (Mk 8:33-38). Millise olulise sõnumi annab Jeesus kõigile, kellest saaksid Tema jüngrid?

Salm 34 toob esile tähtsa elemendi. Öeldakse, et kui Jeesus kutsus RAHVA ühes Tema jüngritega enese juurde, hakkas Ta neile rääkima neid jõulisi sõnu selle kohta, mis tähendab olla Kristuse järgija, Tema jünger. Kuigi sel ajal oli teatud asju, mida ainult valitud vähesed olid eesõigustatud teada saama, oli see sõnum siin – surmast iseenesele, risti kandmisest, kõige kaotamisest evangeeliumi pärast – selline, mida igapähele, kes tahtis Temale järgida, oli vaja kuulda.

Esita endale küsimus: Millal oli viimane kord, mil sa kandsid risti Kristuse pärast? Mida räägib su vastus sulle sedalaadi jüngrikohta, milline sa tõeliselt oled? Milliseid mutusi oleks sul vaja teha ja kuidas saad neid teha?

Edasiseks uurimiseks: Loe The SDA BC, vol 5, pp 746-750, 973, 974; Ellen G.White „Ajastute igatsus”, org lk 383-394, 410-442, 515-517.

„Issand on öelnud: „Kui te ei söö Inimese Poja liha ega joo Tema verd, siis ei ole elu teis enestes, sest minu liha on tõeline roog ja minu veri on tõeline jook.” Jh 6:53-55. Öeldu kehtib ka meie füüsilise olemuse kohta. Kristuse surmale võlgname isegi siinse maise elu. Leib, mida sööme, on saadud Tema murtud ihu hinnaga; vesi, mida joome, on ostetud Tema valatud verega. Mitte keegi – olgu ta püha või patune – ei söö oma igapäevast leiba, ilma et teda toidaks Kristuse ihu ja veri. Kolgata rist on vajutatud igasse leivasse. See peegeldub vastu igast veallikast. Kõike seda soovis Kristus õpetada oma suure ohvri sümbolite kaudu. Pühaõhtu söömaaaja ülemast toast paistev valgus annab uue varjundi meie argielule. Perekonna söögilauast saab Issanda laud ning igast söögiajast püha hetk” (Ellen G. White, *Ajastute igatsus*, org lk 660).

Küsimused aruteluks:

1 Vestelge klassis sellest, mida tähendab süüa Jeesuse liha ja juua Tema verd.

2. Mõtiskle selle üle, et meil on vaja olla laste sarnased? Milliseid jooni leiame lastes, mis teevad neist nii head näited? Mil moel saame olla oma usus rohkem laste sarnased? Samal ajal, mil moel saame lapse analoogias minna liiga kaugele?

3. Selle nädala õppetükk kõneles erinevatest pettustest, millega meil Kristuse jüngritena tuleb silmitsi seista. Millised on mõned neist pettustest, millega kogudus seisab vastamisi sinu piirkonnas? Kuidas need avalduvad? Mislaadi ettekäänetega tulevad need sisse? Kui hõlpsasti on meie liikmed nende poolt mõjutatavad? Mida saate kogudusena teha, et kaitsta kõiki liikmeid mistahes vaimulike lõksude eest, mis nende teele tulla võivad?

4. Millised on kõik meile antud põhjused uskumiseks? Teisisõnu, miks oleme usklikud? Millist tõendit omame oma usu jaoks? Ole oma usus kindel ja arutlege klassis oma vastuseid.

5. Tee kokkuvõtte sellest, mida mõistad jüngerluse kogemusena. Milline on see kogemus olnud sinu jaoks? Mida see hõlmab? Jagage klassis oma kogemusi.

9. õppetükk : 23.-29. veebruar

Järgides õpetajat: jüngerlus tegevuses

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: Mt 8:14, 15; 10:34-37; 28:18-20; Lk 5:17-26.

Meelespeetav tekst: “Sest kes iganes oma elu tahab päästa, see kaotab selle; aga kes iganes oma elu kaotab minu ja armuõpetuse pärast, see päästab selle. Sest mis kasu on inimesel sellest, kui ta kogu maailma kasuks saab, aga oma hingele kahju teeks? Või mis võib inimene anda oma hinge vahetushinnaks?” (Mk 8:35-37, NKJV).

Selle nädala õppetükk kutsub meid mõtisklema, mida jüngerlus endas sisaldab. Vaatleme jüngerlust tegutsemas. Jumal on meid kutsunud, kuid igäüks peab kutset tajuma ja järgima selle märguandeid. Thomas Cameron räägib ühest suurepärasest jutlustajast, kes ütles, et talle meeldinuks Händeli jaoks oreililõõtsa tallata, Michelangelo maha kukkunud pintsli üles tõsta, hoida kiikrit Christopher Columbasele või kanda Shakespeare'i portfelli. Kui inimesed peavad ausjaks osutada tagasihoiklikku teenimist maailma suurtele kangelastele, milline erinevus peitub võimaluses teenida inimeste Päästjat?” (A.Gordon Nasby, ed, *Treasury of the Christian World*, p 327).

Pilk nädalale: Milline peaks olema meie motivatsioon teenimisel jüngritena? Millist laadi vastuseisu peaksime ootama? Millised töötused on meil, astudes jüngerluse tööle?

Teenimine ja jängerlus

Loe Mt 8:14,15; Mk 1:29-31 ja Lk 4:38,39. Mida saame õpida sellest aruandest jängerluse kohta? Teisisõnu – millised siin toodud põhimõtted peaksid erilistest olukordadest hoolimata kehtima meist igäihe jaoks?

Kuigi kõik kolm aruannet teatavad, et Peetruse ämm oli palavikuga haige, ütleb ainult Luukas, et ta KANNATAS KÕRGE PALAVIKU KÄES. Mõned arvavad, et see detail osutab Luukale kui arstile, eriti kuna see fraas iseenesest kõlab kreeka keeles ühena tehnilistest õppetundidest, mida kreeklased kasutasid teatud erilise palaviku liigitamiseks.

Pane ka tähele, et kõigis neis aruannetes rõhutatakse, et jängerid teatasid Jeesusele Peetruse ämma haigusest ja et nad palusid Tema abi. Me peaksime loomulikult eeldama, et Jeesus teadis juba kogu tema probleemi, ometi laskis Ta neil talle sellest rääkida ja samuti paluda Tema jumalikku tervendamist. Millise õpetuse võiksimme siit ammutada meie rolli kohta jängritena? Kas see on tõepoolest jängerlus või ainult lihtne külalislahkus?

Peale seda kui Peetruse ämm tervendati, ei hoidunud ta teenimisest. Tervenemena leidis ta majatäie väsinud ja näljaseid külalisi, kes olid muretsenud tema pärast. Kuigi ta oleks võinud, ei väitnud ta end olevat roidunud või haigusest nõrgestatud. Pigem hakkas ta kohe neid teenindama. Kasutatud kreeka sõna on sellega suguluses, tähendades “teenija”, “jutlustaja” või “diakon”. Tiivustatuna Jeesuse poolt alustas ta ümmardamisega kohe peale tervenemist.

Mida on Kristus sinu jaoks teinud? Millest on Ta sind päästnud? Milline on olnud sinu vastus? Mil moel peaks kogu kristlase elu olema vastus sellele, mida Jeesus meie heaks teinud on?

Jeesus ja halvatu

Hästituntud jutustuse leiame Lk 5:17-26, jutustuse Jeesusest terveistamas halvatu. Sellest saame õppida mõningat olulist tegutseva jüngerluse kohta.

Loe salm 17. Millise jõulise ja tähtsa punkti leiame siin? Milline hoiatav sõnum peaks sellel ka meie jaoks olema?

Siin nad olid – juhid, seaduse õpetajad, tulles kõikjalt ümbruskonnast, ilmselt kuulama Jeesust. Tekst ütleb, et sel ajal “Issanda vägi oli seal selleks, et Jeesus terveks teeks. Teisisõnu, Jeesus oli seal; Jumala vägi oli seal; abi, tervendamine ja päästmine olid seal. Milline jõuline hoiatus meile kõigile.

Selles loos võime näha jüngerlust tegutsemas. Kõigepealt olid seal need, kes halvatu Jeesuse juurde tõid. Pane tähele, kui visalt nad tegutsesid. Võimetud rahvahulgast mööda pääsema, pidid nad teist abinõu otsima. Mõtle selle peale, kui hulljulged olid nad oma sõbra pärast. Kui hõlpsalt võinuks nad loobuda! Pane ka tähele, kuidas Jeesus tunnustas nende usku. Kas neid oli isiklikult Jeesuse poolt tervendatud, sellest salmid ei räägi. Mida me teame, on see, et nende teod tõepoolest ilmutasid nende usku. Nad tegutsesid jüngritena kellegi abivajaja Jeesuse juurde juhtimisel.

Kui halvatu oli terveks saanud, lahkus ta Jumalale au andes. Kahtlemata olid tema ihu ja sõnad jõuline tööriist tunnistuseks ja jüngerluseks (vt ka salm 26).

Vahepeal, kui kõik see toimub, targutasid juhid salajas (Jeesus teadis, mis neil mõttes oli) Jeesuse JUMALATEOTUSE üle. Nad lasksid oma religioonil, usul ja õpetusel saada takistuseks elavale kogemusele Jeesusega. Milline õppetund meile kõigile!

Mil moel saame meie, end avalikult Kristuse jüngriteks tunnistajad, lasta saada asjaoludel takistuseks Issanda töötamisele meie elus või teiste elus? Millised on mõned neist asjadest, mida hellitame oma südames ja mis võivad meid Jumala väele pimedaks teha? Kõige tähtsam – kuidas saame neist vabaneda?

“Viskama tuld maa peale” (Mt 10:34-37; Lk 12:49-53)

Kristlust vaadeldakse kõige sagedamini rahumeelsetes terminites. Jeesuse sündimisel laulsid inglid: “Au olgu jumalale kõrges ja maa peal rahu inimeste seas, kelledest temal on hea meel” (Lk 2:14). Veelgi olulisem, kristlus toetab armastust, mitte vihkamist, isegi meie vaenlaste suhtes. Jeesus ütles: “Õndsad on rahunõudjad” (Mt 5:9). Kuidas me siis mõistame, mida Jeesus nendes salmides ütleb?

“Jeesus hajutab siin eksliku arvamuse, mis mõnedel jüngritel oli: nimelt, et sõnum, mida nad pidid levitama, võiks lõppeda millegi muu kui kooskõlaga. Nad ei pidanud olema üllatunud oma majast-majja töös..., kui nende teenistus kutsus esile lahkhelisid. ... Kui keegi võtab vastu Kristuse, saavad tema lähimatest sõpradest sageli tema kõige kibedamad ja järeleandmatud vaenlased. See on sageli tõsi ja mitte ainult paganlikes, vaid ka kristlikes maades ja end kristlasteks tunnustajate hulgas, kes praktiseerivad teatud religiooni vormi, kui teavad vähe, kui üldse, selle väest muuta elu” (The SDA BC, vol 5, pp 379, 380).

Lähtudes sinu kogemustest kristlasena ja sellest, mida sa tead Jeesusest teiste tekstide kaudu – mida Jeesus sinu arvates siin meile kõneleb ja miks on need sõnad väga tähtsad jüngerluse jaoks? Vt ka Mt 10:24, 25.

Oluline punkt meeles pidamiseks on, et Jeesuse järgimine läheb meile ühel või teisel viisil kalliks maksma. Kui see nii ei ole, siis võib-olla on midagi valesti. Võib-olla petame iseendid. Lõppude lõpuks tuleb meil mõista, et meie tunnistus ja jüngri-elu, jüngri-elu tegutsemas, võib viia lahkarvamusteni ja lahkhelideni isegi nende hulgas, kellele oleme kõige lähemal. See ei pea alati tingimata nii olema, kuid Jeesus soovib meid mõistvat, et see võib, aga ei pea olema üllatus, kui see nii toimub.

Mida on Kristuse järgimine sulle maksma läinud, vähemalt suhete osas teistega? Mil moel võiks sinu isiklik kogemus aidata sind teha jüngriks keegi, kes heitleb, sest tema usk on Jeesuse ütelse kohaselt toonud lahknevuse tema ellu?

Meie hinge väärtus

“Sest kes iganes oma elu tahab päästa, see kaotab selle, aga kes iganes kaotab oma elu minu ja armuõpetuse pärast, päästab selle. Sest mis kasu on inimesel sellest, kui ta kogu maailma kasuks saab, aga kaotab oma hinge? Või mida saab inimene anda vahetuseks oma hinge eest?” (Mk 8:35-37, NKJV).

Mingi ajakirja artikkel rääkis erilisest kõrgkoolist, kus üliõpilased teostasid erakordset tööd. Nende akadeemiline saavutus ületas kaugelt enamiku selle maa samaealiste tudengite oma. Need noored, edasipüüdlikud ja terased, näisid määratud asuma kohtadele, et olla maailma standardite järele tõelise edu näidisteks. Seejärel tsiteeris ajakiri neist ühe noore inimese ütluse: “Me teeme seda kõike selleks, et lüüa surma.”

Lüüa surma? Selleks vajab ta rohkem kui kõrgeid kraade ja head ametit.

Tõsiasia on, et pole oluline, kes me oleme või mida me selles elus saavutame, varem või hiljem saabub surm, varem või hiljem lõpeb kõik ja me oleme kusagil hauas. Ja kui kaua me parimal juhul elame? Enamus meist mitte saja aastanigi, sageli isegi mitte sellelähedale. Ja siis on see kõik möödas. Mida võib see tähendada? Mis on selle kõige eesmärk, kui see kõik lõpeb surmas? Mislaadi pärand jääb meist lahkumisel maha? Tuhandete aastate eest mõtiskles Saalomon samade küsimuste üle (vt Kg 1; 2) ja järeldas, et elu iseeneses ja iseenesest kõigi selle rassimiste ja muredega on kõik TÜHISUS, tuletudes heebrea sõnast, mis tähendab “hingeõhk”, “aur”.

Pidades seda meeles, loe uuesti tänased salmid, mõeldes nende üle selle nädala kontekstis jüngerlusest tegutsemas. Küsi endalt seal öeldud Jeesuse sõnade valgel: “Millist elu peaksin elama? Mida tähendab kaotada oma elu evangeeliumi pärast? Kui palju võiks olla väärt minu hing? Ja millist osa etendab teiste jüngeriks “tegemine” minu poolt selles, mida Jeesus mulle ütleb?” Teisisõnu, mida võiks aktiivselt jüngerluses osalemine meile maksta minna siin, selles elus? Milliseid muutusi vajad selleks, et olla tõepoolest Kristuse jünger?

“Minge siis ja tehke jüngreid”

Üks olulisemaid lõike jüngerluse tööst, jüngerlusest tegutsemas, on Mt 28:18-20. Loe need salmid. Vaatle kõiki neis esinevaid tegusõnu: minge, tehke, ristige, õpetage (NKJV). Jüngrid peaksid tegema uusi jüngreid. Niisama lihtne see ongi.

Loe need salmid uuesti, keskendudes sellele, mida Jeesus alguses ütles Temale antud kogu meelevalla üle taevas ja maa peal (vt Lk 1:32; Ap 10:36; Ef 1:20; Hb 1:13). Miks on need sõnad nii olulised kõikide jaoks, kes on hõivatud jüngriteks tegemise töös?

Pane ka tähele, mida Jeesus ütleb selles töös sisalduvat. Nad peavad õpetama KÕIKI RAHVAIID. Siin pole mingit eraldamist, ei mingeid rassilisi, soolisi või rahvuslikke piirjooni. Kristuse surm toimus kogu inimkonna eest kõikjal (Rm 5:17-19; Hb 2:9); järelikult tähendab see, et ka evangeeliumi kuulutamine pidi toimuma kogu inimkonnale (Ilm 14:6,7).

Pane hoolega tähele, et Jeesus käsib neil õpetada KÕIKI RAHVAIID. Millel on Tema rõhuasetus?

Taas, nagu näha võime, on jüngerlus tegutsemine. Need, kes saavad jüngriteks, on need, kes kuuletuvad, kes teostavad Jeesuse poolt kästut. Nende sõnadega pihustab Jeesus täielikult igasuguse arvamuse, et päästmine on ainult intellektuaalne nõusolek teatud õpetuslike tõdedega. Kuigi see on kindlasti osa jünger olemise tähendusest, ei piirdu see sellega. Jüngrid on need, kes järgivad Jeesust ja me järgime Jeesust Talle kuuletudes – ja me kuuletume Talle mitte selleks, et olla päästetud vaid seepärast, et me juba oleme Temas päästetud.

Jeesuse töötus on, et Ta on meiega kuni maailma ajastu lõpuni. Mil moel oled oma isiklikus elus kogenud selle töötuse reaalsust? Peatu mõttes Jeesuse ligioleku tõenditel. Kirjuta ja/või tsiteeri mingi kiituse ja tänupalve selle eest, mida Jeesus on teinud ja teeb sinu elus.

Edasiseks lugemiseks: Loe The SDA BC, vol 5, pp 379-381, 746-750; Ellen G.White “Ajastute igatsus”, org lk 350-358, 433-436; Dietrich Bonhoeffer, The Cost of Discipleship, pp 95-104; Mk 16:15-20, Jh 14-17.

“Päästja soovis, et Tema jüngrid ei loodaks, et maailma vaen evangeeliumi suhtes nõrgeneb või pärast mõningast vastuseisu lakkab. Ta ütles: “Ma ei ole tulnud tooma rahu, vaid mõõka.” Seda võitlust ei kutsu esile evangeeliumi mõju, vaid sellele mõjule vastuseismine. Kõigist tagakiusamistest raskeim on taluda erimeelsusi kodus, armsaimate maiste sõprade võõrdumist. Ometi ütles Jeesus: “Kes isa või ema enam armastab kui mind, see ei ole mind väärt ja kes poega või tüdarta enam armastab kui mind, see ei ole mind väärt ja kes ei võta oma risti enese peale ega järgi mind, ei ole mind väärt” (Ellen G.White, *Ajastute igatsus*, org lk 357).

„Jeesus kinnitas viienda käsu kohustavad nõuded ja keelas iga-suguse püüde hoiduda laste kuuletumisest oma vanemate suhtes. ... Sellele vaatamata, ei pea armastus kellegi vanemate vastu olema iial takistuseks kuuletumisele Jumalale igas üksikasjas, peaksid need kaks vastuolus olema. Armastus Jumala vastu ja teenistus Tema jaoks peavad olema üks elu reegel, “esimene ja suur kõik” ..., aga “teine” kümne käsu tahvel, mis sisaldab viienda käsu, on “sarnane” esimesele olemuses ja tähtsuses” (The SDA BC, vol 5, p 380).

Küsimusi aruteluks:

1. Kas sa tunned kedagi, kes praegu otseselt kannatab oma pühendumise pärast Jeesusele? Kui ja, siis kuidas sa saad teda aidata? Mida saate üksikisikuina või hingamispäeva kooli klassina või kogudusena teha, et tuua selles olukorras mõningat leevendust?

2. Mõtiskle rohkem kolmapäevase osa tekstide üle. Millise tähtsa sõnumi annab Jeesus meile siin? Jaga oma mõtteid klassis ja vestelge selle üle, mida tähendab kaotada oma elu evangeeliumi pärast. Mida saate õppida üksteise kogemustest?

3. Käesoleva nädala õppeaine käsitles jüngerlust tegutsemas. Mis toimub teie koguduses jüngerluse valdkonnas? Mida saate klas-sina teha, et aidata kogudust kui tervikut võtta aktiivsemalt osa selles tähtsas töös? Näiteks, mida on tehtud, aitamaks uusi liikmeid jüngerli-teks muutumisel?

10. õppetükk: 1.-7. märts

Jüngerlus surve all

Hingamispäeva pealelõuna

Käesoleva nädala õppeaine: 1 Kn 18; Mt 26:56; Lk 9:51-56; Jh 6:1-15; 12:1-6; 18:1-11; 21:15-19.

Meelespeetav tekst: “Kui sa väsid jalameestega ühes joostes, kuidas sa tahaksid siis võistelda hobustega? Ja kui rahulikul maal, mida sa usaldasid, väsitati sind, mida sa siis teeksid Jordani tulva-vee ajal?” (Jer 12:5, NKJV)

Kas oled millalgi kuulnud Murphy seadustest? Mõned arvavad selle olevat ühe põhilistest loodusseadustest, sama toimiva nagu gravitatsiooni jõu ja elektromagnetismi. Kokkuvõetult kõlab see: MIS IGANES SAAB VALESTI MINNA, LÄHEB VALESTI.

Meil kõigil on olnud hetki, isegi päevi (või pikemaid perioode), mis näivad järgivat Murphy seadust. Mõnikord näivad meie kogemused jüngritena samuti seda järgivat. Kahtlemata on meil Jumala töötused, mis peaksid aitama meil mitte masendusse langeda, kuid kui kerge on vahel, isegi töotusi omades, olla kiusatud ahastuses järele andma. Loomulikult ei peaks me põhjustest hoolimata seda ial tegema.

Sel nädalal vaatleme mõningaid jüngreid ja vaatame, mida saame nende halbadest päevadest õppida.

Pilk nädalale: Millise hoiatuse peaksime omaks võtma jüngrite taotlusest poliitilise võimu järgi? Millised õppetunid on Juudasel meie jaoks? Mis oli Jakoobuse ja Johannese valmisoleku taga hävitada need, kes Jeesuse hülgasid? Mida saame võtta omaks Peetruse tormakusest ja meelearandusest? Miks jätsid kõik jüngrid, olles nii palju kogenud, Jeesuse maha Tema suure häda tunnil?

Võimu mudel

Religioosne usk võib olla väga jõuline tööriist kas heaks või kurjaks. Samalaadi ajend, mis motiveerib kedagi “kaotama oma elu” (Mt 16:25) Kristuse pärast, võib teistes olukordades ajendada teisi endid Jumala nimel õhku laskma.

Siiski, kui sa usud, et Jumal kutsub sind midagi tegema, kes (siis) kavatseb lasta igat sorti maiseid või ilmalikke kaalutlemist väärivaid asjaolusid sinu teel seista? Sellepärast näiteks püüavad mõned valitsused maha suruda religiooni rahva hulgas, sest nad ei taha, et rahval on truudust mingile kõrgemale autoriteedile - ja pole võimalik leida kedagi kõrgemat kui Jumal. Teiselt poolt ei ole valitsused vabad püüdest kutsuda koostööle religiooni hindamatut jõudu ja kasutada seda nende endi huvides. Kristuse jänger peab olema teadlik erinevatest ohtudest, mis kaasnevad religiooni jõu väärkasutamisega.

Loe Jh 6:1-15. Mida saame siit õppida selle kohta, mil moel peaks Kristuse jänger arvestama poliitilise võimuga?

Kuigi Jeesuse eesmärk maa peal ei olnud loomulikult maiseks kuningaks saada, on selge, et maapealse poliitilise võimu kogumist ei peaks võrdsustama jängerluse tegutsemisega. Et Jumal võib seada inimesi võimu juurde või et Ta saab kasutada võimul olevaid inimesi, on üks asi. Teine asi on kuidagiviisi vaadata poliitilise võimu kogumist Jumala nimel Jumala tööna, jängerluse tööna. Mitte miski Uues Testamendis ei esita sellist evangeeliumi väe mudelit. Kahjuks minetasid isegi Jeesuse lähimad jängrid selle tähtsa punkti: “Jüngrid toetasid rahva plaani. Nad seletasid, et Taaveti troon kuulus lausa seaduslikult nende Õpetajale. Nad ütlesid, et Kristus keeldus ainult tagasihoidlikkusest. ... Nad õiendasid innukalt, viimaks läbi oma eesmärgi” (Ellen G. White, *Ajastute igatsus*, org lk 378). Toetudes rahvahulga innukale ootusele ja entusiasmile, püüdsid nad võtta Jeesuse ja teha Temast selle rahva kuningas (Jh 6:14, 15). See oli jängerlus nende kombel. Vastusena sellele liikumisele eemaldus Jeesus rahvahulgast, saatis jängrid paadiga järve ületama ja läks üksi mäele palvetama.

Millised on võimalused isegi isiklikumal tasandil religiooni väärkasutada ja rakendada seda meie isekatel eesmärkidel?

Ahnuse näide

Kord ütles keegi: “Kui sa soovid rikkaks saada. Algata mingi religioon.” Kui kahju, kuid selles küünilises väites on rohkesti tõtt. Lõppude lõpuks, tegeledes religioosse usuga, tegeleme inimeksistenti teatud tähtsaima aspektiga. Me tegeleme elu tähendusega, igaviku lootusega, usuga, et meie patud on meile Jumala poolt andestatud. Kui palju tahes elas Jeesus Ise, mudeli ja eeskujuna ennastsalgavat ja vaest elu, kui palju tahes hoiatas Ta meid selle maailma asjadest kinni hoidmise eest, on kiriku ajalugu küllastatud näidetega nendest, kes on kasutanud religiooni jõudu ja religioosseid ideid, et saavutada rikkust iseendile, sageli vaeste kulul.

Loe Jh 12:1-6 ja siis vasta järgmistele küsimustele:

1. Millist sümboolikat näeme Maarja teos? Teisisõnu, mil moel esitab see Kristuse tõelise jüngrite hoiakuid? Vaata ka Mt 13:46; Fl 3:8.

2. Mida see jutustus meile räägib meie tegutsemise motiivide tähtsusest?

3. Need salmid ütlevad, et Laatsarus, üles äratatud Laatsarus, oli koos nendega lauas. Miks muudab see tõsiasi Juudase teod isegi veel vastumeelsemaks, veel selgemini osutavaks sellele, kui pime oli ta enda isikliku patu tõttu?

Hästi põhjendatult esitas Paulus suurepärase väite 1Tm 6:10. Juudas kaotas oma hinge lõpptulemusena oma armastusest raha suhtes. Algusest peale, näib nii, soovis ta saada number üheks; tema ise ja soov saada iseendale kasu, põimiti läbi kogu tema isikliku jüngriluse. Loomulikult ei olnud teised jüngrid samuti täiesti isetud, kuid Juudase puhul sai see tema üle võidu.

Kuidas sa saad olla kindel, et ahnuse ajendid ei mürgita sinu rolli Kristuse jüngrina? Veel enam, kuidas sa avastad mõned eba- puhtad ajendid, mil moel saad sa neist puhastatud?

Kõue näide

Jeesuse kaheteiskümne jüngri hulgas oli vähemalt kaks paari vendi. Nende kutsumisel andis Jeesus Jakoobuse-Johannese vennaste-paarile lisanimeks BOANERGES ehk “Kõuepojad” (Mk 3:17). Mõned kommentaatorid arvavad, et Jeesus andis neile selle nime nende ägeda iseloomu ja kergesti süttiva meelelaadi tõttu. Sellepärast oleme otsustanud nende lähenemist jüngerlusele nimetada KÕUE NÄI-TEKS.

Loe Lk 9:51-56. Vaatle jüngrite reageeringut Jeesuse tagasilükkamisele. Lugeses püüa asetada iseennast jüngrite asemele. Millised põhjused võinuks neil olla reageerimaks nagu mainitud? Teisisõnu, mida kuulsid nad Jeesust ütlevat või milliseid teisi Vana Testamendi näidetest võinuks nad olla ammutanud sellest, mis võis olla põhjustanud nende sellise reageeringu? Vaata näiteks 1 Ms 6, 7; Mt 8:12; 13:42; Mk 6:11.

Nede jüngrite reageeringuga seondub rida probleeme. Seal on agarus Issanda suhtes, mis on hea, mida kõik jüngrid peaksid oma-ma. Kuid valesti suunatud agarus, isegi heal põhjusel, võib esile kutsuda rohkem halba kui head. Näiteks, Jakoobus ja Johannes kasutasid oma eeskujuks jutustust Eeliast. Ainus probleem on, et nad kasutasid seda valesti. Eelija tõi tule taevast, hävitamaks ohvrid (1 Kn 18), mitte tõrksaid inimesi (need oli ta tapnud teisiti).

Veel halvem, muidugi, oli nende karm ja kohut mõistev hoiak patuste suhtes. Iga Kristuse jüngri töö peaks olema otsida teid juhtimaks patuseid Risti jalamisele, näidata neile Jumala määratud halastust ja armu, Jumala, kes Iseeneses kandis nende pattude karistuse. Järelikult pole tähtis, kui patune nende elu on olnud, Jeesuse läbi võivad nad omada täieliku andestuse ja uue elu Temas. See on meie töö jüngritena; me võime kohtumõistmise jätta Issandale.

Kui kohut mõistev oled sa nende suhtes, keda sa pead trotslikeks ja ekslikeks? Kuidas näitame neile inimestele Jumala armu ja halastust, jätmata samaaegselt muljet, et me anname andeks või oleme heal arvamusel nende elust ja/või uskumustest?

Kahetseva Peetruse näide

Peetrust tuntakse selle tormaka jüngrina, kellel oli alati kõige kohta midagi öelda. Lk 22:33,34 ütleb, et ta oli nii kindel iseeneses ja oma jüngerluses, nii et töötas minna koos Jeesusega isegi vangi või surma. Muidugi pidi ta mitte kaua pärast seda need sõnad tagasi võtma (Mt 26:69-75).

Loe Jh 18:1-11. Mida räägib see meile Peetruse isiksusest ja iseloomust, eriti Mt 26:69-75 valguses?

Me kõik teame lugu Peetruse läbikukkumisest. See on jõuline õppetund kõigile Kristuse jüngritele. Me ei suuda töötada Issanda jaoks oma isikliku jõuga. Kui oluline on see, et me päevast päeva anname end üle Jeesusele. Tema on viinapuu, meie oleme oksad; ilma Tema ta ei või me midagi teha, eriti mitte olla ustavad jüngrid. Taas – agarus Issanda ja Tema ürituse suhtes on imeline, kuid seda tuleb teostada Jeesuse Kristuse ülemvõimu all.

Loe Jh 21:15-19. Mida õpetab see meile selle kohta, mida saab Jeesus teha nende jaoks Tema jüngritest, kes kahetsedes oma vigu ei loobu Kristusest?

“Siin antakse õppetund kõigile Kristuse järgijatele. Evangeelium ei lähe kompromissile patuga. See ei saa andestada pattu. Salajased patud tuleb tunnistada salaja Jumala ees; kuid avaliku patu puhul nõutakse avalikku patutunnistust. ... Andes tunnistuse kahetsemisest, sai see jünger niipalju kui võimalik, kõrvaldada selle häbiplaki. ... Kolm korda oli Peetrus avalikult Issanda ära salanud ja kolm korda küsis ka Jeesus talt kinnitust armastuse ja ustavuse kohta, suunates sügava tähendusega küsimuse, nagu teritatud noole Peetruse veritsevasse südamesse. Jeesus avas teiste jüngrite ees Peetruse kahetsuse sügavuse ja näitas, kui täielikult oli endine hooplev jünger alandanud” (Ellen G. White, *Ajastute igatsus*, org lk 811, 812).

Pane tähele, mida ütles Jeesus Peetrusele Jh 21:18, 19. Põhiliselt rääkis Jeesus Peetrusele, et lõpuks sureb too Issanda pärast, keda ta nii tuliselt armastas. Peetruse sõnad läksid lõpuks täide, kuid alles peale seda kui ta oli omandanud mõne karmi õppetunni jüngerluse kohta.

Oled sa andnud hooplevaid töotusi ainult selleks, et üha uuesti nende täitmata jätmise pärast läbi kukkuda? Milline Peetruse loost omandatud õppetund saab aidata sind mitte loobuma?

Põgenemise näide

“Siis jätsid kõik jüngrid ta maha ja põgenesid” (Mt 26:56).

Jüngrid veetsid kolm ja pool aastat koos Jeesusega. Nad omasid eesõigusi, milliseid väga vähesed maailmas iial on omanud. Nad nägid asju, mida vähesed inimesed iial on näinud. Lõppude lõpuks, kui paljud maailma miljarditest üldse nägid Jeesust ihulikult? Veel enam, kui paljud suhtlesid päevast päeva Temaga sel ajal, kui Ta siin lihas elas? Need jüngrid kuulusid kõige eesõigustatumate inimeste hulka, kes iial on elanud.

Loomulikult, see oli osa probleemist – nad olid inimesed, langedud inimesed ja järelikult, mida tahes Issand nende jaoks tegi, ei õpitud neid õppetunde hõlpsasti.

Loe põgusalt ükskõik missugust evangeeliumi. Millised olid need hämmastavad asjad, mida Jeesus ütles ja tegi oma jüngrite silme ees? Kui palju uskumatuid tõendeid andis Ta neile sellest, kes Ta oli? Olles need juhtumid läbi vaadanud, vaatle tänast teksti. Millise kohutava sõnumi, isegi hoiatuse, saame sellest iseendi jaoks ammutada?

Teades, et Tal tuleb nad maha jätta, valmistas Jeesus jüngreid ette Enda lahkumiseks, kuid nad ei kuulanud. Teades, mis pidi Jeruusalemmas toimuma, valmistas Ta neid ette Tema kannatuseks, kuid nad ei kuulanud. Nad jõudsid Jeruusalemma täiesti ettevalmistamatult.

Jeesuse teenistuse jooksul näsid jüngrid vaatavat seda, mida Ta tegi selle asemel, et kuulata, mida Ta ütles. Tema teod kinnitasid nende Messia-lootusi ja see rõõmustas neid väga. Muutmise Mäel kutsus Jumala hääl neid üles kuulama Jeesust, ometi ei olnud neil kasu Tema õpetustest kannatuse kohta.

Paasa söömaaja järel püüdis Jeesus osutada oma järgijatele eesootavat, kuid nad ei kuulanud. Aias üritas Ta õhutada neid palvetama, saamaks jõudu, kuid nad jäid magama.

Mõtiskle kõige üle, mis Jeesus sinu jaoks teinud on: töötused, lootus, sulle antud annid, sinu elus toimunud muutused, tõendid sinu usu jaoks – kõik Kristuse kaudu. Kuidas saame meie sellest kõigest kinni hoides vältida jüngrite eksimusi?

Edasiseks uurimiseks: Loe *The SDA Bible Commentary*, vol 5, pp 208-211, 465, 466, 524-529, 595-597, 635, 636, 775, 776, 962, 963, 2020, 2021; Ellen G. White, “Ajastute igatsus”, org lk 364-380, 437, 438, 547-551, 559-565, 809-817; “Apostlite teod”, org lk 539-543.

“Raha armastus Juudase südames kasvas koos tema nutikate võimete praktiseerimisega. Kui Püha Vaim oleks saanud areneda, valgustada ja kujundada tema praktilisi majanduslikke võimeid, oleks ta võinud osutada väikesele kogudusele suuri teeneid. Vaimu pühitsemine oleks andnud talle selge arusaamise ja ta oleks mõistnud õigesti hinnata taevaseid asju. Kuid Juudas hellitas pidevalt maiste tehingute plaane. Temas ei olnud mingit esilekerkivat pattu, kuid riukaline, isekas ja ihne vaim sai tema üle võidu ja viis ta lõpuks niikaugele, et müüs oma Issanda väikese rahasumma eest” (Ellen G. White, *The SDA BC*, vol 5, p 1101).

“Juudas oli Kristusega kogu Õnnistegija avaliku teenistuse kestel. Tal oli kõik, mida Kristus talle anda võis. ... Kui ta oleks püüdnud olla teistele õnnistuseks, selle asemel, et iseka mehena olla kahtlev ja arvustav, oleks Issand teda kasutanud oma riigi ülesehitamisel. Kuid Juudas oli hangeldaja. Ta mõtles, et võib korraldada koguduse rahalisi asju ja oma leidlikkusega saada kasu. Tema süda oli jagatud. Ta armastas maailma kiitust. Ta polnud valmis loobuma maailmast Kristuse pärast. Ta ei usaldanud oma igavesi huvisid kunagi Kristuse hoolde. ... Juudas oli religioosne petis” (Ellen G. White, *The SDA BC*, vol 5, p 1101, 1102).

Küsimusi aruteluks:

1. Kui jüngrid on järgijad, kas siis need, kes järgivad oma isiklike ideid ja programme, on siiski jüngrid? Mõtiskle selle küsimuse ja oma vastuse üle.
2. Milliseid teisi näiteid jüngerlusest surve all suudad meenutada ja milliseid õppetunde saame neist omandada?
3. Samal ajal, kui avastame Peetruses kellegi, kes jookseb ees liiga kiiresti ja vaid selleks, et komistada ja kukkuda – millised on liigse ettevaatlikkuse ohud? Mõttele selle üle ja jaga mõningaid mõtteid klassiga. Seda tehes mõtlege oma koguduse kui terviku üle. Kas teie kogudus on liiga karme jooksma Issandast ette või tundub Issanda juhtimisele järgimine olevat liiga kõhedust tekitav? Mida saate klassina teha, aitamaks oma kogudusel omandada õige tasakaal?

11. õppetükk: 8.-14. märts

Veel õppetunde jüngerlusest

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: Mt 14:22-33; Mk 4:36-41; 6:51,52; Lk 8:25; 24:37; Jh 6:19.

Meelespeetav tekst: “Aga sedamaid rääkis Jeesus nendega ning ütles: “Olge julged, mina olen see, ärge kartke!” (Mt 14:27).

Jeesus valis oma jüngrid selliselt, et nad võiksid olla koos Temaga ja võiksid Temalt õppida. Ilmselt ei olnud nad nii terased ja kiire taibuga kui mõni ootaks. Kui erinevad oleme meie? Paljud meist on kõndinud Jumalaga mitmed aastad ja ometi ei mõista me täielikult, millised on jüngerluse nõuded. Nagu loodusmaailmas, nii on see vaimulikuskki. Kasvamise on eluks oluline. Iga päev peaks esile tooma mingi kasvamise sügavuti, laiuti või kõrgusse. Millist pinnase ettevalmistamist ja toitaineid pead sa kasutama, kindlustamaks kasvu ja edu jüngerluses?

Selle nädala õppeaine vaatleb enamaid näiteid Jumala sõnast, mis saavad aidata meil mõista, mida tähendab olla Kristuse jünger.

Pilk nädalale: Miks olid need Kristuse jüngrid sageli täis kartust? Mida saame õppida Jeesuse hoiatustest variseride haputaigna eest? Kuidas reageerime neile, kes tahtlikult oma südamed meie tunnistusele sulgevad?

Õppetund merel

Markuse evangeeliumi 4. peatüki sündmuste ajaks olid jüngrid olnud Jeesusega juba mõnda aega. Kui palju peavad nad olema õppinud Õpetaja jalge ees.

Loe Mk 4:36-41. Mis on nii iseloomulik Temale salmis 38? Kui sageli leiame iseendid omamas samasugust reageeringut hirmutavates olukordades?

Meil on nii kerge toimida samuti: küsida endalt tragöödia ja probleemide tülles, kas Jumal üldse hoolib. Iroonia peitub loomulikult selles, et Jeesus oli kogu aeg otseselt kohal. Tema oli see, kes esmalt käskis neil teisele kaldale minekuks astuda paati ja alustada ülesõiduga. See torm ei tulnud Talle üllatusena ja samuti on meie katsumustega.

Millise tähenduse (kui üldse) saame omistada faktile, et Jeesuse äratasid jüngrid, mitte torm?

Pane tähele hirmu elementi jüngrites läbi kogu selle aruande. Nad kartsid tormi ja siis, peale tormi vaigistamist näisid nad kartvat Jeesust. Sellise väe avaldumine oli muidugi mõjuv, kuid mõni võiks olla nüüdseks mõtelnud, et pärast nende Jeesusega veedetud aega võinuks nad olla mõistnud, et neil polnud Tema poolt midagi karta. Vastupidi, see vägi pidanuks olema olnud suure lootuse ja lohutuse allikas neile, sest nüüdseks pidanuks nad olema tundnud selle Ühe iseloomu, kes kogu seda väge omas. See aruanne näitab, et neil meestel oli veel palju õppida selle kohta, mida tähendab olla Kristuse jünger.

Millal tundsid viimati huvi, kas Issand hoolib sinust ja su olukorrast, mis iganes see oli? Mida õppisid sellest katsumusest, mida saaksid järgmisel korral kasutada, seistes silmitsi katsumuse või tragöödiaga?

Õppetund merel (järg)

Kui sa selle üle mõtled, on MERI hea paik, õppimaks jüngerluse õppetunde. Lõppude lõpuks, kuigi me inimestena oleme täielikult sõltuvad Jumalast kõiges (vt Ji 12:10; Tn 5:23; Ap 17:28), ei ole nii kerge unustada, et kui oled väljas vee peal, kus see, mis on jalgade all, ei kannu sind peal, vaid selle asemel neelab sinu. Võib-olla sellel põhjusel valis Issand kasutada merd, õpetamaks oma jüngeritele veidi enam õppetunde usu kohta, selle tähtsaima elemendi kohta iga-suguseks edukaks jüngerluseks.

Jälgides üht edukat misnoniteekonda (Mk 6:6-13), viie tuhande söötmist ja nende esimest kohtumist merel, pidanuks jüngrid lõpuks midagi mõistnud olema. Öhtul peale viie tuhande söötmist tabas teine torm neid järvel, nüüd ilma, et Jeesus oleks olnud nendega paadis.

Loe Mt 14:22, 33 ja Mk 6:45-52. Millised on need arvukad vead, mida jüngrid tegid neis kahes aruandes?

Kuigi üks aruanne jätab vahele jutustuse vee peal kõndivast Peetrusest, rõhutavad mõlemad, et need, kes olid toimunule tunnistajaiks, said vastavalt mõjutatud. Mõned nimetasid Jeesust avalikult Jumala Pojaks; Markuse aruandes olid nad mõõtnatult hämmastunud kogetu üle. Oli üks asi olla võimeline panna torm Temale kuuletuma, kuid omada väge, et kõndida vee peal, eriti tormi ajal? Tõepoolest olid nad olnud tunnistajad Jumala väele viisil, mida vähesed inimesed on iial kogenud.

Loe Mk 6:51, 52. Mida pidas Markus sinu arvates tähtsaks usu ja usalduse suhtes? Millised õppetunnid võiksid seal olla meie jaoks selles küsimuses?

Variseride haputaigen

Loe Mt 16:1-12 ja vasta siis järgmistele küsimustele:

1. Milline tõend meil on, et juhid, kes tulid Jeesuse juurde, ei olnud oma küsimuses siirad? Lõppude lõpuks – mis on väär soovis omada MÄRKI TAEVAST? Kas pole Piibel täis märke taevast? Millist punkti peaksime siin toimuvast jüngritena toonitama? Vaata Matteuse evangeeliumi varasemaid peatükke; vaata ka Lk 16:29-31.

2. Vaata hoolega Jeesuse sõnu saduseridele ja variseridele. Milline põhimõte on neile antava erilise hoiatuse taga (Mt 23:23)?

3. Loe Jeesuse sõnad jüngritele Mt 16:8-11. Mida rõhutab Jeesus neile? Miks on meil nii kerge teha samuti – unustada tähtsad asjad, mida Jumal on meie silme ees teinud?

Milline kontrast on Eluleiva ning saduseride ja variseride haputaigna vahel ja ometi kui kerge on need ära vahetada. Kõigil Kristuse jüngritel on vaja olla teadlikud, et tõekspidamine või traditsioonide järgimine või usu kaitsemine ei ole alati seesama, mis olla Kristuse jünger.

Kui kerge – kui me kord oleme veendunud selles, mida me usume või mil moel teenime või kuidas oma usku rakendame – lasta neil asjadel saada eesmärkideks iseeneses, selle asemel et olla abinõud teatud eesmärgi jaoks. See eesmärk muidugi on olla Kristuse ustav jünger, teostades Tema tahet ja ilmutades tema armastust ja Tema iseloomu maailmale.

Õppetunni kartusest

“Kartust ei ole armastuses, vaid täieline armastus ajab kartuse välja” (1 Jh 4:18).

Vast oled selle uurimuse jooksul midagi märganud ja nimelt – kui sageli olid jüngrid hirmul. Läbi kõigi evangeeliumide leiame jüngerid ikka ja jälle erinevates olukordades ja ikka ja jälle kõneleb Piibel, et nad kardavad.

Mis põhjustas neis erinevais olukordades nende kartuse? Mt 14:27; 17:6, 7; Mk 10:32; Lk 8:25; 24:37; Jh 6:19. Mida saame õppida nende kogemustest?

Loe Markuse 9:30-32. Mis muutis nad siin kartlikuks? Millise olulise punkti saame omandada sellest näitest?

Selle juhtumi muudab kurvaks asjaolu, et nad kartsid seda ühte olukorda, mis pakkus neile suurima võimaliku lootuse: päästmise Jeesuse lunastava surma läbi nende eest. Nad kartsid, mida nad ei mõistnud; nad kartsid, mida nad ei soovinud kuulda. Kui nad oleksid mõistnud, mida kõike Rist tähendas, ei oleks nad kartnud. Järelkult hoidis neid kartlikena nende teadmatus.

Kristuse jüngritena, Tema järgijatena, peaks meil kõigi inimeste hulgast olema kõige vähem kartust. Seesama Jeesus, kes võis kõndida tormisel veel, kes võis anda tervise halvatule, kes võis süüa viit tuhandet ainult väheste leibadega, on seesama Jeesus, kes ilmutas meile oma armastust, surres ristil meie asemel. Kindlasti on patt tõeline, kurat on tõeline, põrgu on tõeline ja meil on tarvis olla teadlikud ohtudest meie hingele (Mt 10:28); kuid lõpuks – nii kaua kui me jüngritena klammerdume Kristuses ilmutatud Jumala armastuse külge, peaksime õppima elama Jumala hämmastavast armastusest tulevases lootuses ja rõõmus ja Tema armust meie suhtes.

Jüngerlus ja tunnistus

“Ma soovin, et ateism oleks õige ja mind teeb ebakindlaks fakt, et mitmed kõige intelligentsemad ja usaldatavad inimesed, keda tunnen, on religioossed usklikud. Asi pole lihtsalt selles, et ma ei usu Jumalasse. Asi on selles, et ma loodan, et pole olemas mingit Jumalat; asi on selles, et ma ei taha, et Jumal olemas oleks, sest mulle ei meeldi selline universum, kus eksisteerib Jumal“ (Thomas Nagel, *The Last Word*, New York: Oxford University Press, 1997, p 130).

Vaatle eelnevat tsitaati. Milline peab olema meie kui jüngerite hoiak sellele sarnanevate suhtes? Millised Piibli tekstid meenuvad, kui mõtled sellele inimesele? Kirjuta üles need tekstid.

Olles need tekstid välja kirjutanud võta aega nende läbi vaatamiseks. Kas läbib neid teatud eriline teema? Kas sinu tekstid puudutavad kaastunnet, kohtumõistmist, muret või kättemaksu? Või midagi muud? Mida räägib su vastus sulle sinu enda kohta?

Lahutamatu osa sellest, mida tähendab olla jünger, on loomulikult tunnistamine. Kõikides evangeeliumides näeme Jeesust valmistamas oma jüngreid teisi päästmisele juhtima. Mõned inimesed uskusid üsna kärmesti; teised näisid kindlalt otsustanud Jeesus iga hinna eest hüljata.

Kahtlemata kohtame Kristuse jüngeritena tunnistamisel igasuguseid inimtüüpe, kaasa arvatud selliseid, kes võib-olla mitte nii ausalt nagu tsiteeritud mees, kajastavad sellest hoolimata samalaadset hoiakut.

Milline on meie vastus neile inimestele? Viha? Armastus? Isikliku läbikukkumise tunne? Kõik või mitte ükski manituist?

Mis selles, mida saame õppida Jeesuse elust ja õpetustest, aitab meil Tema jüngeritena läbi käia nendega, kes on otsustanud sulgeda oma südame ja mõistuse? Millisel hetkel, kui üldse, lõpeb meie vastutus nende suhtes?

Edasiseks uurimiseks: Loe The SDA BC, vol 5, pp 415-417, 426-441, 746-750; Ellen G. White, “Ajastute igatsus”, org lk 333-341, 377-382, 410-425, 795-801, 881-885; “Kristuse tähendamissõnad”, org lk 40; “Suur võitlus”, org lk 349, 350.

“Kuigi Peetrus oli olnud kaua koos Õpetajaga, oli tal väga puudulik arusaam lunastusplaani. Ta ei soovinud näha risti Kristuse töös; ometi pidid elu ja lootus ulatuma sureva inimeseni risti kaudu” (Ellen G. White, *Review and Herald*, Apr 7, 1891).

“Jumala lapsed ei pea alluma tunnete. Kui nad kõiguvad lootuse ja kartuse vahel, siis see kurvastab Kristuse südant, sest Ta on andnud neile selge tõendi oma armastusest. Ta soovib, et nad oleksid rajatud kõige pühamale usule. Ta tahab, et nad teeksid Tema poolt neile antud tööd. Siis muutuvad nende südamed Tema käes nagu pühitsetud kanneldeks, mille iga akord kõlab kiituseks ja tänuks Tema le, kelle Jumal saatis ära võtma maailma pattu” (Ellen G. White, *Tunnistused jutlustajatele*, org lk 518, 519).

Küsimusi aruteluks:

1. Milliseid mõningaid asju sa kardad? Kuidas saad õppida neid kartusi võitma? Teiselt poolt – kas on need asjad, mida me peaksime õigustatult kartma? Ole valmis oma vastuseid klassis teistega jagama.

2. Mil moel võivad meist saada tänapäeva saduserid ja variserid? Miks on see kergem kui me arvame? Kuidas ilmutatakse neid hoiakuid koguduses praegu? Samuti, millised on sammud, mida keegi astub jüngrist variseriks saamisel? Kas need on kergemad kui variserist jüngriks saamisel? Ole valmis oma mõtetest klssis vestlema.

3. Mille liigitaksid sina tänapäeva kogususes saduseride ja variseride haputaignaks?

4. Vestelge klassis neljapäevases osas tsiteeritud mehe üle. Mil moel on selle avaldatud hoiaku põhimõtteid meis, isegi kristlasena? Kas on midagi meie usu või õpetuse osas, millele me sulgeme oma mõistuse, kuna me lihtsalt ei taha neid uskuda? Kas võiks olla, raskesti omandades õppetunde, milliseid Issand tahab meile õpetada, seepärast, et me ei taha neid õppida?

12. õppetükk: 15.-21. märts

Lähetus ja volitamine

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: Mt 25:31-46; Mk 16:14-20; Lk 24:36-53; Jh 3:14-19; Rm 5:6-10; 1 Kr 5:7; 15:3, 4; Gl 1:4; 1 Pt 2:22-25.

Meelespeetav tekst: “Ja ta ütles neile: “Nõnda on kirjutatud ja nõnda pidi Kristus kannatama ja surnuist üles tõusma kolmandal päeval” (Lk 24:46).

Adventistidena mõistame suuresti oma osa õilsas ülesandes seoses Ilm 14. peatüki kolme ingli sõnumitega. Nende sõnumite keskmes on IGAVENE EVANGEELIUM. Meil pole maailmale midagi anda, kui me ei anna neile, üle ükskõik mille ja kõige muu, tähtsat tõe õigeksmõistmisest ainult usu läbi.

“Mitmed on mulle kirjutanud, küsides, kas õigeksmõisimine usu läbi on kolmanda ingli sõnum ja ma olen vastanud: “See on kolmanda ingli sõnum tegelikkuses”” (Ellen G. White, *Review and Herald*, April 1, 1890).

Järelikult asub Ellen White´i jaoks meie misjonitöö keskmes ainult usu läbi õigeksmõistmise kuulutus, suurepärase uudis, et päästmine tuleb ainult jumala armu läbi, mida valatakse seda pälvimatute patuste peale ja ilma igasuguste tegudeta meie poolt.

Sel nädalal vaatleme evangeeliumi selle tähtsa ülesande kontekstis.

Pilk nädalale: Millist rolli täidavad head teod nende elus, kes on jüngrid? Millise osa andis Jeesus Pühakirjale Tema elu ja surma selgitamisel? Kui keskne on evangeelium suures ülesandes, mille Jeesus oma kogudusele andis?

Lõpu-aja draama ja jüngerlus

Loe Mt 25:31-46. See lõik on osa Jeesuse Õlimäel peetud jutlustest Tema Juudamaa teenistuse viimase nädala jooksul. See on osa viimastest sõnadest Tema viimasest kannatuse-eelsest arutlusest.

Kuidas peame meie mõistma neid sõnu Mt 25:31-46, eriti jüngerluse ja tunnistamise valdkonnas?

See lõik edastab teatava tõe jüngrite missiooni kohta. Jeesus näitab selgesti, et osa jüngrite tööst sisaldab kutsumist minna vaeste, haigete ja kannatavate, vangide juurde; järelikult, kõigi abivajavate juurde. Jüngerluse lõplik näitaja ilmneb selles, kuidas me kohtleme puuduses olevaid meie ümber.

“Nii kujutas Kristus Õlimäel oma jüngritele suure kohtupäeva sündmusi. Ta näitas, et kohtuotsus oleneb ühest asjolut. Kui Tema ette on kogutud kõik rahvad, siis saavad nad jaguneda ainult kahte gruppi ja nende igavese saatuse otsustab see, mida nad on Temale teinud või tegemata jätnud vaeste ja kannatajate isikus. Sellel päeval ei meenuta Kristus inimestele seda suurt tegu, mida Tema on nende heaks teinud, andes oma elu nende lunastushinnaks. Ta meenutab seda ustavat tööd, mida nemad on teinud Tema heaks” (Ellen G. White, *Ajastute igatsus*, org lk 637).

Piibel teeb arvukates kohtades selgeks, et päästmine pole teenitav meie tegudega vaid tuleneb ainult Jumala armust. Kuidas tuleb meil siis mõista, mida Jeesus ütleb? Otsides vastutust sellele küsimusele, hoia meeles mõte sellest, kes on tõeline jünger: keegi, kes on end täiesti ja täielikult üle andnud Jeesusele, pretendeerides endi jaoks “sellele suurele teole, mis Tema [Jeesus] on nende jaoks teinud, andes oma elu nende lunastuseks.” Mil moel aitab selle tähtsa tõe silme ees hoidmine meil paremini mõista Jeesuse sõnu? Lõppude lõpuks, kes meist suudaks toita küllaldast hulka vaeseid või riietada küllalt palju alastiolijaid, pälvimaks lunastuse?

Lähetamine Markuse evangeeliumis

Ühes varasemas õppetükis vaatlesime suurt misjonikäsku Mt 28:18-20. Loe need salmid uuesti; vaata üle silmapaistvamad, eriti käsud ja töötused. Siis küsi endalt: “milline osa on minul nende sõnade täidaminekus?”

Loe Mk 16:14-20 ja võrdle seda Mt 28:18-20. Millised elemendid leiame mõlemas lõigus?

Pärast erinevuste täheldamist loe mõlemad aruanded uuesti. Nende vahel on ilmne kooskõla. Põhisõnum on sama.

Milline on mõlemas aruandes leiduv Jeesuse sõnum meile?

Mõlemas aruandes räägitakse meile, et jüngrite osas esines mõningat kahtlust ning kõvasüdamelisust (Mt 28:17; Mk 16:14). Markuse aruandes sõitles Jeesus neid selle kahtluse pärast, kuigi kreeka verbi võiks siin tõlkida tugevamas väljendusviisis, nagu näiteks “noomis”, “mõistis hukka” või isegi “haavas”. Küsimus oli selles, et isegi peale seda korda, peale kõiki neid seiku, mõned neist üha heitlesid usuga. Jeesus pidi kohtlema neid kindlameelselt.

Pane ka tähele, et alles peale seda, kui ta oli tegelenud nende südame kangusega, andis Ta neile nende ülesande. Jeesus teadis, et nende õnnestumiseks tuli neil olla tugevad usus. Tema füüsiline ligi-olek pidi neist varsti eemalduma, sest Ta pidi “võetama üles taevasse” (Mk 16:19). Kõik, mida nad pidid sellest alates Tema jaoks tegema, pidi olema tehtud ainult usu läbi.

Kuigi usk on and, on see and, mis vajab viljelemist. Mida saad sa päeviti teha, toitmaks, kaitsmaks ja tugevdamiseks oma usku?

Jüngerlus ja evangeelium

Vaadakem millelegi muule Markuse aruandes suurest misjonikäsust. Mk 16: 15, 16 ütleb Jeesus: “Minge kõike maailma ja kuulutage evangeeliumi kõigele loodule. Kes usub ja keda ristitakse, see pääsetakse; aga kes ei usu, see mõistetakse hukka.” Seega näeme, et misjonikäsu alus on üleskutse jutlustada evangeeliumi.

Seda meeles pidades loe Ilm 14:6. Mil moel aitavad need salmid meil mõista, milline on meie töö, mitte ainult jüngritena, vaid seitsmenda päeva adventistidest jüngritena?

Evangeeliumi jutlustamise töö keskse asendi tõttu jüngrlusele ja jüngrite “tegemiste” tõttu, on väga oluline, et me mõistame evangeeliumi tegelikku olemust. Jeesus, ometi, otseselt neis Markuse evangeeliumi salmides annab meile selle evangeeliumi. Usu seda ja sind päästetakse; hülga see ja sa oled kadunud.

Võrdle Jeesuse sõnu Markuse evangeeliumis salmidaga Jh 3:14-19. Kuidas aitab Johannese poolt kirjutatu meil mõista Jeesuse poolt Markuse evangeeliumis öeldavat?

Väga oluline on, et me jüngritena oleme kindlalt juurdunud evangeeliumis, mida oleme kutsunud jutlustama. Patu tõttu seisis maailm süüdimõistetuna [Jumala ees]; Jeesus kandis selle süüdimõistmise täiesti ja täielikult Iseendas. Selle imelise eelhooldituse läbi ei pea ükski, kes Temasse usub, seisma silmitsi hukkamõistuga, mille põhjustas patt; selle asemel, tänu Jumala mõõtmatule armule, antakse talle andeks, kui tahes patune ta minevik on olnud, ja riietatakse Jeesuse õigusega. See sõnum peab olema aluseks kõigele, mida me maailmale jutlustame ja õpetame.

Misjonilähetus Luuka evangeeliumis

Loe Lk 24:36-53, veel üks aruanne Jeesuse ilmumisest oma jüngritele ja neile kutse andmisest jutlustada maailmale.

Selles aruandes on juttu kogunenud jüngritega ühinenud kahest Emmause teel Jeesusega kohtunud jüngrist, kes sellest kohtumisest teistele räägivad. Nende vestluse ajal liitub nendega Jeesus.

Loe see aruanne. Millist kaht seika kasutas Jeesus esmalt, aitamaks suurendada jüngrite usku?

Siin näeme olulist printsiipi: Kindlasti on kogemustel, materiaalsel kohalolekul ja imedel täita suur roll inimeste vajaduse rahuldamisel, selleks et omada usku Jeesusesse. Samal ajal peab siiski Pühakiri olema kogu meie usu alus. Imedest hoolimata kinnitas Jeesus nende usku, kasutades selleks Pühakirja. Ta kasutas Pühakirja, kinnitamaks kõike, mis Temaga toimunud oli ja tõestas sellega kõike, mida Ta oli ütlenud. *Kui Jeesus ise kasutas Pühakirja, õigustamaks kõike, mida Ta tegi, kui palju enam peaksime seda tegema meie?*

Kristuse sõnad ja tegevus siin on kõrvetav, jõuline noomitus iga-suguste ja kõikide katsete suhtes nõrgestada Piibli olulist ja põhjapanevat osa koguduse elus ja meie töös jüngritena.

On nii palju jõude, isegi koguduse sees, mis tegutsevad, nõrgestamaks meie usaldust Piibli suhtes. Millised on mõningad neist jõududest ja kuidas saame iseendid kaitsta kõige eest, mis kutsub küsitavaks pidama Pühakirja autoriteeti?

“Nende asjade tunnistajad”

Eile, vaadeldes suurt misjonilähetust Luuka evangeeliumi esitusel, nägime Jeesust andvat esikoha Pühakirjale, mida ta ka kasutas, tunnistamaks neile kõigest toimunust. Samuti kasutas Ta Pühakirja, andmaks jüngritele nende läkituse maailmale.

Milline oli Jeesuse sõnade kohaselt see Pühakirja sõnum, mille jüngrid pidid viima maailma? Vt Lk 24:45-48. Kuidas sobib see meie poolt teisipäevases osas vaadelduga? Kuidas sobib see meie arusaamisega kolme ingli sõnumist Ilm 14. peatükis?

Ka siin on kogu selle jüngrite tegemise kutse juures kesksel kohal Jeesuse surm ja ülestõusmine – kõik meie pattude andestamiseks. Jeesus ise ei osuta ainult nendele sündmustele, mis ümbritsesid Tema elu ja surma, vaid nende sündmuste tähendusele. Seda käskis Jeesus neil maailmale jutlustada. Mis pidi nende tunnistuse ka nii jõuliseks tegema, oli see, nagu Ta neile ütles, et “te olete nende asjade tunnistajad” (Lk 24:48); tähendab, Tema surma ja ülestõusmist ümbritsevate asjaolude tunnistajad.

Kuidas aitavad järgmised tekstid meil mõista Kristuse surma ja ülestõusmise tähendust? Rm 5:6-10; 1Kr 5:7; 15:3, 4; Gl 1:4; Ef 1:7; 1 Pt 2:22-25.

Jüngrid olid ka ilmselt jõulised tunnistajad. Mis algas Jeruusalemmas peamiselt juutide afäärina, muutus viiekümne aasta jooksul ülemaailmseks liikumiseks. Ap 1.-7. peatükk osutab selle kasvamisest Jeruusalemmas ja Juudamaal; peatükk 8-12 näitavad, kuidas tagakiusamine ja teised mõjud viisid selle liikumise Samaariasse, Etioopiasse, Süüriasse ja teistesse paganlikesse piirkondadesse. Ap 13.-28. peatükid näitavad, kuidas tagakiusaja Saulus Tarsosest sai kristlaseks ja viis evangeeliumi edasi üha avarduvates piirides, kuni see jõudis Rooma.

Edasiseks uurimiseks: Loe The SDA BC, vol 5, pp 553-560, 658-660, 881-887, 1110; Ellen G White, “Ajastute igatsus”, org lk 779-828; “Apostlite teod”, org lk 9-56; Mt 28; Mk 16; Lk 24; Jh 21; Ap 1. ja 2. peatükk.

“Tehtagu inimesele selgelt arusaadavaks ja lihtsaks, et meie seisundis Jumala ees või Jumala annis meile ei ole midagi võimalik mõjutada inimese teene läbi. Peaks usk ja teod ostma kellegi jaoks päästmise anni, siis on Looja tänu võlgu loodule. Siin on teatav võimalus võtta vale vastu tõena. Kui mingi inimene suudab pälvida päästmise millegi läbi, mida tema võib teostada, siis on ta samas seisus nagu katoliiklane, kes kannab nuhtlust patukahetsuseks oma pattude eest. Siis on päästmine võlg, mida võidakse osaliselt ise kinni maksta. Kui inimene ei suuda ühegi oma hea teoga päästmist ära teenida, siis peab see olema täielikult armust, inimese poolt patusena vastu võetud, sest ta võtab vastu Jeesuse ja usub Temasse. See on täielikult vaba and. Õigeksmõistmine usu läbi seatakse väljaspoole vaidlust. Ja kogu see vaidlus lõpetatakse niipea kui lahendatakse küsimus selles, et langenud inimese teened tema heade tegude näol ei või iial talle igavest elu hankida” (Ellen G. White, *Faith and Works*, pp 19, 20).

Küsimused aruteluks:

1. Millisena mõistame Mk 16:16? Kas Jeesus ütleb, et sa pead olema ristitud, olemaks päästetud? Mil moel annab see tekst ise vastuse? Milline on meie kui koguduse arusaamine ristimise tähendusest ja tähtsusest?

2. Mõelge oma kohaliku koguduse peale ja mil viisil sobib see kokku Seitsmenda Päeva Adventistide Koguduse ülemaailmse missiooniga, nagu meile antud käesoleva nädala tekstides. Millist rolli omab teie kogudus? Millist osa see etendab? Kuidas saate teie isegi oma hingamispäevakooli klassi kaudu töötades aidata oma kogudusel olla rohkem haaratud evangeeliumi levitamisse kõigile rahvastele?

3. Miks on meie kui jüngerite jaoks väga oluline mõista evangeeliumi, enne kui saame olla tõhusad tunnistajad Jeesuse heaks? Milline on sinu arusaamine evangeeliumist? Kirjuta see lõiguna üles. Võta see klassi kaasa ja jagage oma mõtteid teistega. Milliseid arusaame võite omandada toodud Ellen G White'i tsitaadist?

4. Mida rohkemat saab teie kohalik kogudus teha, aitamaks teie piirkonna vaeseid ja abivajajaid? Millist laadi siduvaid kohustusi omab teie kogudus selles olulises jüngerluse valdkonnas?

13. õppetükk: 22.-28. märts

Jüngerluse mudelid

Hingamispäeva pealelõuna

Selle nädala õppeaine: Mt 14:14; 15:32; 20:34; Mk 1:41; Lk 6:12, 13; 16:19-31; 17:4, 5; 18:9-14; Kl 1:14; 1 Tm 5:16.

Meelespeetav tekst: “Tehke haigeid terveks, äratage surnuid üles, puhastage pidalitõbiseid, ajage välja kurje vaime: muidu olete saanud, muidu andke” (Mt 10:8).

Selle kvartali jooksul oleme vaadelnud Jeesust, jüngreid-koguvat Õpetajat. Me oleme vaadelnud neid, keda Ta valis endale järgima, Tema antud õpetust ja kujundatud käitumist ning juhtnööre, milliseid Ta andis. Tema poolt on meile antud kõik, mida vajame, et olla jüngrid.

Käesolev nädal kordab kokkuvõtlikult selle kvartali uurimuse peamisi sündmusi. See taotleb teha kindlaks mõningaid Jeesuse iseloomujooni, teemasid ja tavasid, millised võivad olla positiivselt jüngreid mõjutanud – elemente, millistel tuleb kujundada samuti meie kui jüngerite töö alus. Lõppkokkuvõttes on eesmärk otsida rakendusi, mis suudavad anda mudeleid jüngerluse jaoks 21. sajandil.

Pilk nädalale: Millise osa peaks kaastunne ja andestamine oma jüngerite elus ja teenistuses? Millise eeskuju andis Jeesus meile selles, kuidas peaksime kohtlema alaväärtustatud, väljatõugatud ja meist erinevat etnilist tausta omavaid inimesi? Kui oluline on kogudus ise jüngerite töös? Mida saame õppida Jeesuselt palve keskse osa kohta?

Kaastunne ja andeksandmine

Kui Jeesus oli siin, näitas Ta üles kaastunnet, mõnikord tõlgitud [Tal oli] HALE MEEL (vt Mt 14:14; 15:32; 20:34; Mk 1:41; 6:34; Lk 7:13). Kreeka keeles annab selle sõna tavalisem tõlge “kaastunne” või “haletsus” edasi mõtte kellestki, kes on liigutatud oma olemuse sügavusteni. Kui meie oma langenud seisundis, meie kõva, iseka südamega suudame olla haaratud haletsusest ja kaastundest teiste pärast, kui palju enam pidi inimese kannatuse nägemine puudutama Jumala patuta Poja sisimat olemust?

Vaata üle eespool toodud viited tekstidele. Millised olid need olukorrad, mille puhul osutas Jeesus kaastunnet? Miks on selline kaastunne väga oluline meie jaoks jüngritena?

Kaastunde kõrval osutas Jeesus andestust. Ikka ja jälle täheldasid jüngrid, et Jeesus andestab väga paljude inimeste patud. Nad nägid, kuidas Ta kohtles Siimonat, endist pidalitöbist, kes vaatas ülalt alla Maarjale (Lk 7:36-50). Jüngrid nägid Jeesuse ülimat andestuse tegu Tema palves oma vaenlaste eest ajal, mil nad Tema ristile naelutasid (Lk 23:34). Ka Peetrus koges Jeesuse andeksandmist erilisel viisil. Jeesuse arreteerimisel jättis ta Jeesuse maha ja põgenes. Hiljem, ülekuulamise ajal, salgas ta kolm korda, et tunneb Jeesust. Ometi andestas Jeesus talle ja ennistas ta osadusse tema kaasjüngrite juuresolekul (Jh 21:9-17).

Millist rolli peaks andestus omama meie kogemus jüngritena ja meie jüngrite tegemise töös? Vt Lk 17:3-5; Ef 1:7; 4:32; Kl 1:14.

Meie Jumal on kaastundlik Jumal ja selle kaastunde üks tagajärg oli, et Ta otsustas päästa meid meie pattudest, andestada selle, mis vastasel korral viinuks meie igavese kaotuseni. Kui oluline, et jüngritena hoiame endi ees selle kaastunde ja andestuse; lõppude lõpuks, millise parema ajendi võiksime omada, juhtimaks teisi selle juurde, mis tähendab meie jaoks nii palju – ja kasvatamaks neid selles?

Väljatõugatud ja alavääristatud

Jeesuse teenistus ja Tema jüngrite õpetamine toimus ülimalt kihistunud ühiskonnas. Selged piirid olid tõmmatud meeste ja naiste vahele, usulise hierarhia ja tavaliste inimeste, rikaste ja vaeste ning variseride ja tõlnerite vahele. Naise koht oli kodus ja ka seal oli tal õigus talitada ainult kindlates piirides.

Loe Lk 16:19-31. Millist sõnumit klassivahede kohta kirjeldatakse siin? Mida saame sellest tähendamissõnast õppida selle kohta, milliselt vaatas Issand JÕUKA ÜLEMKIHI hoiakule ja teguviisidele?

Loe Lk 18:9-14 ja vasta samale küsimusele, sel korral selle kohta, kuidas vaatas Jeesus religiosse ladviku hoiakutele ja teguviisidele.

Jeesus ei järginud ega toetanud valitsevat olukorda, sest Ta nägi ilmselt paljusid probleeme, mis olid selles esile kerkinud. Selle asemel seltsis Ta avalikult, õpetas ja toetas alavääristatud inimesi oma ühiskonnas. Evangeeliumides võime tutvuda nende inimtüüpidega, kellega koos ja kelle jaoks Jeesus tegutses. Kindel – Ta püüdis jõuda ka kõrgemate klassideni, kuid samal ajal teenis Ta paganaid, halva kuulsusega naisi, pidalitõbiseid, tõlnereid, kurjast vaevatuid, roomlasi, invaliide, pimedaid, vaeseid, suurt hulka ühiskonnast ühel või teisel moel väljatõugatuks peetuid.

Taas, arvesse võttes, mida Ta maailma tegema tuli – surema iga inimese pattude eest, saab täieliku tähenduse see, et Ta siin viibimise ajal pidi teenima igauht, kellel selleks soov oli.

Milline on sinu hoiak alavääristatute ja väljatõugatute suhtes teie ühiskonnas? Milline on teie koguduse hoiak nende suhtes? Kuidas võid sa öelda, kas sa tõeliselt hoolid või kas väljendad ainult oodatud tavaütlusi?

Erinevus ja diskrimineerimine

Eile nägime, kuidas Jeesus teenis jalge alla tallatuid, ühiskonnast välja tõugatuid. Täna keskendume sellele veidi enam, kuid rõhuga rahvuslikul või etnilisel erinevusel.

Etniline ja rahvuslik kitsarinnalisus oli antiikmaailmas väga tavaline. Erinevad grupid lausa pidid iseendid paremateks neid ümbritsevatest. Näiteks muistsed kreeklased pidasid mitte-kreeklasi BARBARITEKS. Läbi kogu antiikse kirjanduse leiame sedalaadi kitsarinnalisust. Kahjuks ei olnud Jeesuse kaasaegsed immuunsed sellise mõtteviisi suhtes, kui tahes kõrge ka oli nende religioosne amet.

Loe 2 Ms 12:38; 18:1; 4 Ms 12:1; Ru 1: 16, 17 ja Mt 23:15. Mida peaksid need salmid meile rääkima etnilise mitmekesisuse kohta, mis täiendas Iisraeli rahvast?

Alates selle algusest rahvana, ei olnud Iisrael kunagi PUHAS TÕUG. PUHTA SÜGUPUU mõiste kuulub rohkem tänapäeva, olles arenemis-ideoloogia tulemus. Jumal on teinud kogu inimkonna “ühest ainsast” [ingl.k. “ühest soost”]; me oleme kõik Aadama ja Eeva, meie ürgvanemate, järglased. Ja usu läbi Jeesusesse, me kõik – hoolimata nahavärvist, rahvusest, etnilisest kuuluvusest, rassist või usust – saame “Jumala lasteks” (Jh 1:12).

Seda punkti ei ole võimalik üle rõhutada: Kristuse surm ristil iga inimolendi eest peaks ükskord lõplikult vabastama kõik jüngrid igasugusest mõttest etnilisele või rahvuslikule üleolekule. Veel enam, see peaks kõrvaldama iga kitsarinnalise mõtte mingi inimgrupi suhtes. Ristil oleva Jeesuse ees, kelle peale pandi meist igauhe kogu patt, seisame kõik võrdsetena. Rohkem kui keegi teine maailmas peaksid Kristuse jüngrid, need, kes Teda järgivad, olema puhastatud sedalaadi eelarvamustest ja etnilistest pingetest, mis näivad olevat sünnipärased igas kultuuris ja ühiskonnas. Lõppeks on ju olemas ainult kahte liiki inimesi: päästetud ja kadunud. Ja meie, kes päästetud oleme, peaksime hoolega ringi käima, nagu tegi meie õpetaja, püüdes leida kadunuid ja juhtida nad selle ainsa asja juurde, mis meid nendest eraldab – see tõotus päästmisest, mille meie oleme endi jaoks rakendanud.

Millisel määral oled sina olnud rikutud eelarvamusta ja kitsarinnalisusega mis on omased teie ühiskonnale?

Kogudus

Nagu selle kvartali jooksul näinud oleme, kutsub Jumal meid jüngritena tegema palju erinevat: levitama evangeeliumi, teenima väljatõugatud ja abivajajaid, “tegema” jüngeid jne. Ja see peaks toimuma iga rahva hulgas kogu maailmas. Küsimus on: Kuidas eeldatakse meid seda tegevast?

Kuidas aitavad järgmised tekstid vastata sellele küsimusele? Ap 20:28; 1 Kr 12:14-22; Ef 4:11-13; Kl 1:17, 18.

Jeesus oli tõepoolest jüngeid-koguv õpetaja. Ta kasutas iga võimalust kutsumaks, õpetamiseks, arendamiseks ja kasvatamiseks jüngeid. Ta ei olnud kunagi liiga hõivatud, et aidata abivajavat inimest. Tema teenimise keskmeks oli jüngrite õpetamine. Meie usume ja arvame kindlalt, et just jüngriks-tegemise, õpetamise, arendamise ja kasvatamise ülesanded on kesksel kohal iga koguduse misjonitöös 21. sajandil.

Ometi ei suuda keegi teostada seda üksi. Seepärast on olemas kogudus. Ka ei ole see ülesanne limiteeritud pastoritele, piiblitöölisele, vanematele, diakonitele ja teistele koguduse ametnikele. See on iga liikme ülesanne; Jeesuse misjonikäsk ei välistanud ühtki jüngrit. Kristuse sõnad “Minge siis [teie]” (Mt 28:19), tähendab sind.

Mõned liikmed võivad tunda end ebamugavalt selle mõtte juures, sest neil puudub väljaõpe. Ent kui Jeesus kutsus kalurid jüngriteks, olid nemadki väljaõppeta. Tal tuli neid õpetada. Samuti peab iga kogudus hoolitsema iga oma liikme õpetamise eest. Iga uus liige tuleks paigutada õpetamiseks ja kasvatamiseks teatud jüngriluse klassi. Tuleb sisse seada edasijõudnute klassid ettevalmistatud jüngrite jaoks ja iga õpetatud jüngril peaks pandama tööle Õpetaja jaoks.

Enne lahkumist andis Jeesus oma jüngritele ülesande: “Minge ja tehke jüngeid kõigist rahvaist” (Mt 28:19, NIV). Seda käsku ei ole muudetud. Seda kuningriigi evangeeliumi tuleb ikka jutlustada kogu maailmas enne kui saabub lõpp (Mt 24:14). Kui mitte, peaks Jeesus panema kivid kisendama, täitmaks selle ülesande, sest Tal ei ole mingeid teisi esindajaid kui Tema kogudus, teostamaks selle töö.

Kui hõivatud oled sina selles töös, mida Jeesus kutsus meid kõiki tegema? Või oled sa liiga haaratud oma isiklike toimingute tegemisega? Millal kavatsed sa teha muutused, millised peaks olema tehtud kaua tagasi, nagu sa oma südames tead?

Palve osa

Loe järgnev tsitaat Ellen G White'lt. Millised põhimõtted saame endi jaoks sellest omandada?

“Taeva Majesteet, olles hõivatud oma maapealse teenistusega, palvetas palju oma Isa poole. Ta oli sageli kummardunud palveks kogu öö. ... Õlimägi oli Jumala Poja eelistatud palvepaik. Sageli peale rahvahulga lahkumist, jäädes ööks eraldatud paika, ei maganud Ta, kuigi oli päeva tegevusest väsinud. ... Kuna linn oli suikunud vaikusse ja jüngrid olid läinud oma kodudesse, saamaks värskendust une läbi, ei maganud Jeesus. Tema jumalikud anumised tõusid Isa poole Õlimäelt, et Tema jüngrid oleksid hoitud kurjuse mõjude eest, millistega neil selles maailmas iga päev kohtuda tuli, ning et Tema enda hing saaks tugevdatud ja kinnitatud uue päeva kohustuste ja katsumuste jaoks. Terve öö, Tema järelkäijate magades, veetis nende jumalik Õpetaja palvetades. Õine kaste ja härm langes Tema palves kummardunud peale ja juustele. Tema eeskuju on jäetud Tema järgijatele” (Ellen G. White, *God's Amazing Grace*, p 167).

Loe järgnevad tekstid. Millised juhtumid ajendasid need palved? Mida saavad need meile kui Kristuse jüngritele õpetada palve ja selle keskse osa kohta meie misjonitöös?

Lk5:15, 16 _____

Lk 6:12, 13 _____

Lk 9:28-31 _____

Kui Jeesus, Jumal-inimene, toetus maa peal olles nii palju palvele kõige kordaminekuks, kui palju enam vajame seda meie patuste inimestena edukaks jüngriluseks? Kui rahul oled sina oma palve-eluga? Mille pärast sa palud? Kui palju aega veedad sa palvetades? Milliseid muutusi oleks sul vaja teha oma isiklikus palve-elus?

Edasiseks lugemiseks: Loe The SDA BC, vol 5, pp 345-348, 553-560, 658-660, 881-887, 1110; Elleng G. White, “Ajastute igatus”, org lk 359-363, 377-379, 411, 419-421, 687-693; “Kasvatus”, org lk 80, 259.

Siin on mõned praktilised nõuanded, mida meie kogudus võib jüngerluse valdkonnas rakendada:

1. Nimetada jüngriks-tegemine selle esmaseks eesmärgiks.
2. Koostada plaanid ja meetodid selle eesmärgi saavutamiseks.
3. Opetada üksikisikuid iga programmi juhtimiseks.
4. Mobiliseerida kõik liikmed hõivatuse jüngerluses.
5. Koostada programm jüngerluse õpetamiseks.
6. Teha kindlaks inimtüübid ja nende vajadused, kes elavad kogudust ümbritsevas kogukonnas.
7. Rajada nn silla-ehitamise programm, milline kisub maha barjäärid ja seejärel sõlmib suhted iga kogudust ümbritseva kogukonnaga ning rahuldab nende vajadusi.
8. Käivitada programm kasutamaks uute pöördunute oskusi, et liita nad ühte kohaliku kogudusega ja arendada sügavamalt pühendumist Kristusele.
9. Arendada programm, mis abistab liikmeid, eriti vastpöördunudid nende vaimulike andide avastamises, arendamises ja töösse rahendamises.
10. Tagage jüngrite tegemisele ja nende eest hoolitsemisele vastavate programmide olemasolu.

Küsimused aruteluks:

1. Vaadake palvemeelselt neile loendatud sammudele. Mida sellest võiksid sina lisada või tuua kasutamiseks, mis oleks oluline koguduse jaoks, olemaks edukas jüngrite tegemisel? Mida saad sa teha, aitamaks kogeda nende sammude või millegi sarnase täideviimist teie kohaliku koguduse tasemel?

2. Kui palju aega kulutate sa palveks koguduse kui terviku töö pärast? Otsusta veeta teatud aeg iga päev, et palvetada meie ülemaailmse misjonitöö pärast. Miks mitte jätta teie hingamispäevakooli klassis teatav aeg palvetamiseks ülemaailmse koguduse töö pärast?

3. Mil moel saame meie aidata nii vaimulikke kui mittevaimulikke mõistma paremini, et jüngerluse töö on iga koguduseliikme töö? Kuidas saate teie aidata kohalikul kogudusel paremini kasutada liikmete vaimuandeid ja talente? Millist laadi on need asjaolud, mis kalduvad saama takistuseks koguduseliikmete teel olemaks hõivatud jüngerluse ja tunnistamise töös?

Sisukord

1. Ülevaade jüngerliksolemisest	4
2. Jüngerliksolemine tollal ja praegu	11
3. Jeesuse kutse jüngeriks saada	18
4. Isehakanud jüngerite õppetunnid	25
5. Sugu ja jüngerliksolemine	32
6. Etniline päritolu ja jüngerlus	39
7. Ettevalmistus jüngerluseks	46
8. Jüngerluse kogemine	53
9. Järgides Õpetajat: jüngerlus tegevuses	60
10. Jüngerlus surve all	67
11. Veel õppetunde jüngerlusest	74
12. Lähetus ja volitamine	81
13. Jüngerluse mudelid	88

Lühendid

AA - EGW: Apostlite teod

AH - EGW: Adventkodu

(1...7)BC - SPA Piiblikommentaaris

COL - EGW: Kristuse tähendamissõnad

DA - EGW: Ajastute igatsus

Ed - EGW: Kasvatus

Ev - EGW: Evangelism

EW - EGW: Varajased kirjutised ehk Kogemused ja nägemused

GC - EGW: Suur võitlus

MB - EGW: Mõtteid õndsakskiitmise mäelt

MH - EGW: Suure Arsti jälgedes

PK - EGW: Prohvetid ja kuningad

PP - EGW: Patriarhid ja prohvetid

SC - EGW: Tee Kristuse juurde

(1...3)SM - EGW: Valitud kuulutused

(1...9)T - EGW: Tunnistused kogudusele